

STB-29/2011.
(STB-54/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Sport- és turizmusbizottságának**
2011. november 30-án, szerdán, 9 óra 07 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 520. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A nemzeti köznevelésről szóló törvényjavaslat (T/4856. szám) (A bizottság feladatkörébe tartozó módosító javaslatok megvitatása)</i>	5
<i>Tájékoztató a szállodai vállalatok finanszírozási problémáiról. Előterjesztő: Dr. Földi Enikő, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium helyettes államtitkára, Baranyay László, a Magyar Fejlesztési Bank elnök-vezérigazgatója, Magyar Szállodák és Éttermek Szövetségének képviselője</i>	9
<i>Dr. Földi Enikő helyettes államtitkár (NFM) szóbeli kiegészítője</i>	9
<i>Baranyay László elnök-vezérigazgató (MFB) szóbeli kiegészítése</i>	10
<i>Kovács István főtitkár (Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége) szóbeli tájékoztatója</i>	11
<i>Kérdések</i>	13
<i>Baranyay László elnök-vezérigazgató (MFB Zrt.) válaszadása</i>	21
<i>Dr. Földi Enikő helyettes államtitkár (NFM) válaszadása</i>	25
<i>Kovács István főtitkár (MSZÉSZ) válaszadása</i>	26
<i>Tájékoztató a Nemzeti Védjegy bevezetésének tapasztalatairól. Előterjesztő: Nemzetgazdasági Minisztérium képviselője, Magyar Szállodák és Éttermek Szövetségének képviselője</i>	30
<i>Szöllősi László helyettes államtitkár (NGM) szóbeli kiegészítője</i>	31
<i>Kopócsy Andrea (MSZÉSZ) szóbeli kiegészítése</i>	32
<i>Kérdések, vélemények</i>	34
<i>Kopócsy Andrea elnök (MSZÉSZ) viszontválasza</i>	36
<i>Szöllősi László helyettes államtitkár (NGM) viszontválasza</i>	38
<i>Egyebek</i>	38

Napirendi javaslat

1. A nemzeti köznevelésről szóló törvényjavaslat (T/4856. szám)
(A bizottság feladatkörébe tartozó módosító javaslatok megvitatása)
2. Tájékoztató a szállodai vállalatok finanszírozási problémáiról
Előterjesztő:
Dr. Földi Enikő, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium helyettes államtitkára
Baranyay László, a Magyar Fejlesztési Bank Zrt. elnök-vezérigazgatója
Kovács István, a Magyar Szállodák és Éttermek Szövetségének főtitkára
3. Tájékoztató a Nemzeti Védjegy bevezetésének tapasztalatairól
Előterjesztő:
Dr. Szöllősi László, a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkára
Kopócsy Andrea, a Magyar Szállodák és Éttermek Szövetségének elnöke
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Szalay Ferenc** (Fidesz), a bizottság alelnöke

Szilágyi György (Jobbik), a bizottság alelnöke
Becsó Zsolt (Fidesz)
Hadházy Sándor (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Törő Gábor (Fidesz)
Vincze László Mihály (Fidesz)
Pál Béla (MSZP)
Zakó László (Jobbik)
Kukorelly Endre (LMP)
Dr. Vadai Ágnes (független)

Helyettesítési megbízást adott

Bánki Erik (Fidesz) Szalay Ferencnek (Fidesz)
Kovács Ferenc (Fidesz) Becsó Zsoltnak (Fidesz)
Kovács Péter (Fidesz) Hadházy Sándornak (Fidesz)
Lasztovicza Jenő (Fidesz) Dr. Tapolczai Gergelynek (Fidesz)
Bús Balázs (KDNP) Törő Gábornak (Fidesz)
Hoffman Pál (KDNP) Vincze László Mihálynak (Fidesz)
Horváth András Tibor (MSZP) Pál Bélának (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Brassói Sándor főosztályvezető (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Dr. Földi Enikő helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)
Baranyay László elnök-vezérigazgató (Magyar Fejlesztési Bank Zrt.)
Kovács István főtitkár (Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége)
Szöllősi László helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Kopócsy Andrea tiszteletbeli elnök (Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 7 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

SZALAY FERENC (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntöm a bizottság tagjait. Elkezdjük munkánkat. Kérdezem, hogy a kiküldött napirendi sorhoz képest van-e valakinek módosító javaslata, kérdése. *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor kérem, fogadjuk el a napirendi sort. *(Szavazás.)* Aki nem? Ilyen nincs. Aki tartózkodott? Ilyen sincs. Egyhangúlag elfogadtuk.

Mielőtt az egyes napirendre térnénk, bár köszöntötték Vadai Ágnes asszonyt, én is hadd köszöntsem, én még nem találkoztam a képviselő asszonnal a bizottságban, nagy tisztelettel köszöntöm.

A nemzeti köznevelésről szóló törvényjavaslat (T/4856. szám) (A bizottság feladatkörébe tartozó módosító javaslatok megvitatása)

Első napirendi pontunk a nemzeti köznevelésről szóló törvényjavaslathoz kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása.

Köszöntöm Brassói Sándor urat, ő lesz segítségünkre a módosító javaslatok tárgyalása kapcsán.

Azt a módszert választjuk, hogy én elmondom az ajánlási pontot, ön elmondja, hogy támogatja-e a kormány, vagy nem támogatja. Ha kérdés van, akkor értelemszerűen válaszolunk rá.

A 4-es ajánlási pont Mesterházy Attiláé. Kérdezem a kormány álláspontját.

BRASSÓI SÁNDOR (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Tisztelt Bizottság! Én is üdvözlöm önöket, és szeretném jelezni, hogy nem hivatalos álláspontot mondok, tárcaálláspontot mondok minden esetben.

Egyébként a 4-es pontot nem támogatjuk.

ELNÖK: Kérdés merült-e fel. Vélemény? *(Pál Béla: Miért nem?)*
Miért nem?

BRASSÓI SÁNDOR (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Azért nem támogatjuk, mert ellentétes a kormányzat céljaival. A javaslat egy olyan módosítást tartalmaz, ami lehetetlenné tenné a kormányprogrammal összhangban az új köznevelési törvény bevezetését kapcsolódóan más programhoz, ezért alkalmazhatatlan a javaslat.

ELNÖK: Köszönöm. Vélemények?

PÁL BÉLA (MSZP): Csak egy megjegyzés, elnök úr. Ez egy kicsit ellentmondásban állt azzal, amit előzőleg mondott a minisztérium képviselője, mert az előbb azt mondta, hogy csak minisztériumi álláspontot tud mondani, kormányálláspontot nem, most viszont arra hivatkozott, hogy a kormány álláspontjával nincs összhangban, csak ezt jelezni szeretném, ettől nyugodtan szavazhatunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagy valószínűséggel egy minisztérium és egy kormány álláspontja általában összhangban szokott lenni, tehát a minisztérium és a kormány nem feltétlen más területen dolgozik, de én azt gondolom, hogy ez nem feltétlenül kell, hogy eltérő legyen.

PÁL BÉLA (MSZP): Persze, alelnök úr, nem is ezért jegyeztem meg, csak az előző megjegyzése az ellentétben állt a másodikkal, csak ezt bátorítottam megjegyezni, amelyet mindannyian hallottunk, ettől nyugodtan szavazzunk, csak jeleztem.

ELNÖK: Jól kezdődik a bizottsági ülés. Azt gondolom, hogy természetesen jó, hogy ezt elmondta a képviselő úr, de szeretném megerősíteni, hogy az elég ritkán szokott előfordulni – volt rá idő, olyan 8 évnyi -, amikor a kormány és a minisztérium között volt különbség. Emlékszem olyan bizottsági ülésre, hogy itt elfogadtunk dolgokat, majd a plenáris ülésen pont az ellenkezője történt. De nem akarok ebbe már mélyebben belemenni, mert ez azt gondolom, hogy elveszi az egész bizottsági üléstől a munkát és az erőt és a feladatot.

Főosztályvezető úr!

BRASSÓI SÁNDOR (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Igen, annyi pontosítást hadd tegyek a képviselő úrnak, hogy mivel a kormány számos olyan törvényjavaslatot benyújtott az Országgyűlés elé, amelyiket önök is tárgyalnak éppen most, mint a nemzetiségekről szóló törvény, a megyei önkormányzatok konszolidációjáról szóló törvény, és sorolhatnám az összes többit. Ezekben olyan módszert alkalmaz, amely összhangban van a köznevelési törvénynek a benyújtott szövegével, ezért ebben az esetben meg merem kockáztatni azt az álláspontot, hogy ez egy kormányzati álláspont, hogy nem támogatja.

ELNÖK: Jó. Akkor, aki támogatja az előző módosító javaslatot, emelje fel a kezét. *(Szavazás.)* 3. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Az összes többi, egyharmadot sem kapott.

A 27-es módosító javaslat, Bánki Erik és Szalay Ferenc javaslata az alapfokú sportoktatás és sportiskoláról szóló javaslat.

BRASSÓI SÁNDOR (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): A tárcá nem támogatja.

ELNÖK: Én javaslom támogatni a bizottságnak. Aki támogatja, emelje fel a kezét! *(Szavazás.)* Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Egyhangúlag támogattuk. *(Vadai Ágnes jelzi, hogy ő tartózkodott.)* Azt nem láttam, akkor egy tartózkodással támogattuk a módosító javaslatot.

ZAKÓ LÁSZLÓ (Jobbik): Bocsánat, most kell szólnom, mert amikor néztem a bizottság által tárgyalandó ajánlási pontokat, akkor nagy örömmre megláttam a 14-es pontot, aztán utána már le is hültem, mert az a második kötet 14-es pontja. Én jegyzem az első kötet 14. pontját, ami nincs a bizottság hatáskörébe utalva. Én azért szeretném, ha egyetlenegy mondat erejéig beszélne róla, tudniillik még a sportbizottságnak a szellemiségébe is bele kell, hogy férjen az a javaslatom, amely szerint egy önkormányzati és állami intézménynek a gyermeket keresztény szellemben kell nevelnie, nem tudom, hogy miután most kivettük ebből a javaslati sorból, hogy e nélkül is tud-e a kormány valami álláspontot ezzel kapcsolatban mondani vagy sem.

ELNÖK: A módosító javaslatot nem a bizottság hatáskörébe utalták, ezért nem is került ide elének és ezért gondolom, bár, ha a főosztályvezető úr tud valamit mondani, az rendben van, de mi ezzel most nem fogunk foglalkozni. De természetesen, ha a képviselő úr kéri, akkor szavazzunk róla.

ZAKÓ LÁSZLÓ (Jobbik): Szeretném, igen.

ELNÖK: Főosztályvezető úr, tud-e róla valamit?

BRASSÓI SÁNDOR (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): A tárcza nem támogatja. Azért nem, mert egyeztetve számos képviselővel, lesz olyan kapcsolódó módosító indítvány, ami a tárcza álláspontja szerint ezt más módon fogja kezelni megnyugtatóan.

ELNÖK: Rendben, akkor arról szavazunk, hogy a bizottság szavazzon-e a 14-es módosító javaslatról. Én azt javaslom, hogy nyugodtan szavazzunk róla. Aki elfogadja, hogy szavazzunk róla, emelje fel a kezét. *(Szavazás.)* 4 nemmel elfogadtuk. Aki képviselőtársunk módosító javaslatát elfogadja, az emelje fel a kezét. *(Szavazás.)* 1 igennel egyharmadot sem kapott.

A 28-as módosító javaslat Pokorni Zoltáné. Kérdezem a tárcza álláspontját.

BRASSÓI SÁNDOR (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): A tárcza nem támogatja.

ELNÖK: Javaslom a bizottságnak támogatni. Aki támogatja, emelje fel a kezét. *(Szavazás.)* 1 tartózkodással támogattuk a javaslatot.

A 29-es pont Baracska József, Gyurcsány Ferenc, Molnár Csaba, Szűcs Erika, Vadai Ágnes, Varju László, Vitányi Iván és Ficsor Ádám.

BRASSÓI SÁNDOR (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): A tárcza nem támogatja. Figyelemmel arra, hogy olyan részletes felsorolást tartalmaz, amely szűkítőleg hat a jelenlegi benyújtott törvényjavaslatához képest. Értelmszerűen a felsoroltak mindegyikére lehetőség van megszervezni az iskolákban. Tehát ezért nem támogatjuk. *(Becsó Zsolt érkezik az ülésterembe.)*

ELNÖK: Kérdés?

DR. VADAI ÁGNES (független): Csak egy kis segítség: a például nem szűkítő, hanem példálózó felsorolás. Lehetővé teszi más lehetőségek felsorolását is. Csak szeretném tisztázni, hogy a szűkítés lehet az, hogy kizárólag, nem pedig az, hogy például.

ELNÖK: Egyéb vélemény? *(Nincs jelentkező.)* Aki támogatja, emelje fel a kezét. *(Szavazás.)* 4. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* A többiek, egyharmadot sem kapott.

A 30-as Pokorni Zoltán javaslata.

BRASSÓI SÁNDOR (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): A tárcza nem támogatja, mert összefügg az előzővel.

ELNÖK: Javaslom, hogy támogassa a bizottság. Aki támogatja, emelje fel a kezét! *(Szavazás.)* A bizottság támogatja.

A 191-es ajánlási pont Kara Ákos javaslata.

BRASSÓI SÁNDOR (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): A tárcza támogatja a javaslatot.

ELNÖK: Kérdés, vélemény? *(Nincs jelentkező.)* Aki támogatja, emelje fel a kezét! *(Szavazás.)* Egyhangúlag támogattuk.

A 192-es módosító javaslat Lázár János képviselőtársunké. Kérdezem a tárcza véleményét.

BRASSÓI SÁNDOR (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): A tárcza jelen formájában nem támogatja, ugyanis a szabályozásnak ezt a részét a Nemzeti alaptantervben kell megoldani, hiszen a törvény jelenleg pontosan rendelkezik arról, hogy a hatályos, és hogy heti 3 órában kell megszervezni a mindennapos testnevelést, az új törvényjavaslat heti öt órára terjeszti ki. Ilyen formában ez tulajdonképpen az önkormányzati fenntartók számára is nehéz helyzetet teremthet. Ha majd készül hozzá módosító javaslat, akkor arról érdemes szavazni. Ilyen formában nem támogatjuk.

ELNÖK: Úgy van megfogalmazva, hogy lehetőséget ad arra, hogy a délutáni két órában, ahol van rá megfelelő létesítmény, úszásoktatás is szerepeljen a testnevelés lehetőségei között. Tehát szerintem ez így jó, de majd önök eldöntik, hogy hogyan akarják a későbbiekben megírni. Aki elfogadja, emelje fel a kezét! *(Szavazás.)* 2 tartózkodással elfogadtuk a javaslatot.

A 225-ös Hiller István javaslata.

BRASSÓI SÁNDOR (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): A tárcza nem támogatja.

ELNÖK: Kérdés, vélemény? *(Nincs jelentkező.)* Aki támogatja? *(Szavazás.)* 3. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* A többiek, egyharmad sem támogatta.

A 239-es?

BRASSÓI SÁNDOR (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): A tárcza nem támogatja.

ELNÖK: Kérdés, vélemény merült-e fel? *(Nincs jelentkező.)* Javasolom, hogy támogassuk. Aki támogatja, emelje fel a kezét! *(Szavazás.)* 1 tartózkodással támogatjuk.

A 343-as Baracska József, Ficsor Ádám képviselőtársaink javaslata. *(Szilágyi György érkezik az ülésterembe.)*

BRASSÓI SÁNDOR (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): A tárcza nem támogatja.

ELNÖK: Kérdés merült-e fel? Vélemény született-e? *(Nincs jelentkező.)* Aki támogatja, emelje fel a kezét! *(Szavazás.)* 3. Egyharmadot sem kapott.

A 448-as módosító javaslat Kiss Péter képviselőtársunké.

BRASSÓI SÁNDOR (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Ezt sem támogatja a tárcza.

ELNÖK: Kérdés merült-e fel? Vélemény született-e? *(Nincs jelentkező.)* Aki támogatja, emelje fel a kezét! *(Szavazás.)* 3. Egyharmadot sem kapott.

Az 514-es javaslat a Szocialista Párt javaslata. *(Pál Béla: Ez a Demokratikus Koalícióé. Csak pontosítást végett.)* Bocsánat! Valamikor Szocialista Párté, jó? Mert egyelőre nincs még frakciója.

DR. VADAI ÁGNES (független): Elnök úr! Vagy független képviselőknek nevezze vagy Demokratikus Koalíciónak. Jó?

ELNÖK: Jó, akkor a már felsorolt független képviselők javaslata. Jó? Akkor így a jegyzőkönyvben teljesen tökéletes.

BRASSÓI SÁNDOR (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Nem támogatja a tárcza.

ELNÖK: Kérdés merült-e fel? Vélemény született-e? *(Nincs jelentkező.)* Aki támogatja, emelje fel a kezét! *(Szavazás.)* 3. Egyharmadot sem kapott.

A 540-es Kara Ákos képviselőtársunk javaslata.

BRASSÓI SÁNDOR (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Ezt sem támogatja a tárca.

ELNÖK: Kérdés merült-e fel? Vélemény született-e? *(Nincs jelentkező.)* Aki támogatja, emelje fel a kezét! *(Szavazás.)* 4 tartózkodással egyharmadot sem kapott.

ELNÖK: A II-es kötet 14-es ajánlási ponton Pokorni Zoltán és Pánczél Károly javaslata.

BRASSÓI SÁNDOR (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Nem támogatja a tárca.

ELNÖK: Ezt én hadd kérdezzem meg, hogy miért nem.

BRASSÓI SÁNDOR (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Azért nem támogatjuk, ugyanis a második kötetben arról szól, hogy alsó tagozat mellé odaírja, hogy 1-4 évfolyam. Igen, de kiveszi az alsó tagozatot a javaslat, ez a dolog lényege.

A tárca álláspontja az, hogy azt a bevált pedagógiai gyakorlatot és elnevezést tartja, ami az iskolák világában jelenleg is egyébként működik, nevezetesen, hogy a köznyelvben és a pedagógia világában is az alsó és a felső tagozatot alsó és felső tagozatnak hívják, nem pedig 1-4 és 5-8 évfolyamnak. Erre vonatkozóan úgy döntött a tárca, hogy ezt viszi vissza a törvénybe és a tagozat kifejezést kizárólag erre fogja alkalmazni, az egyéb tagozatokra nem.

ELNÖK: Jó, köszönöm, elfogadom. Tehát a kormány nem támogatja? Ki támogatja? *(Szavazás.)* Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Aki tartózkodik? *(Szavazás.)* 3 tartózkodással egyharmadot sem kapott.

Van-e még esetleg olyan, amit meg kell tárgyalnunk. *(Nincs jelzés.)* Nincs. Köszönöm szépen a segítségét. Az első napirendi pontunk végére értünk.

Tájékoztató a szállodai vállalatok finanszírozási problémáiról. Előterjesztő: Dr. Földi Enikő, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium helyettes államtitkára, Baranyay László, a Magyar Fejlesztési Bank elnök-vezérigazgatója, Magyar Szállodák és Éttermek Szövetségének képviselője

A második napirendi pontunk tájékoztató a szállodai vállalatok finanszírozási problémáiról szól. Dr. Földi Enikő asszonyt, Baranyay László urat és Kovács István urat köszöntöm.

Kérdezem önöket, szóban kiegészíteni, beajánlani, beszélni róla kívánnak-e.

Tessenek parancsolni!

Dr. Földi Enikő helyettes államtitkár (NFM) szóbeli kiegészítője

DR. FÖLDI ENIKŐ helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. A Fejlesztési Minisztérium részéről ehhez a napirendhez elkészítettük írásban azt az anyagot, amit gondolom, hogy meg is kapott a bizottság.

Annyit szeretnék ehhez kiegészítésként hozzátenni, hogy a statútum szerint a turisztika és nyilvánvalóan így a szállodákra vonatkozó szakmai anyagok is az NGM felügyelete alatt mennek, az NFM részéről ezért kerül elsősorban pályázati alapon elkészítésre ez az anyag. Tehát az NFM-ben a hazai finanszírozású pályázatokról tudunk beszámolni, illetve az európai uniós pályázati finanszírozásról; ennek tettük meg egy ilyen összesítését az elmúlt időszakra, a jelen időszakra és a tervezett jövő időszakra vonatkozóan.

A kérdésekre szívesen válaszolok.

ELNÖK: Köszönöm. Tessék parancsolni!

Baranyay László elnök-vezérigazgató (MFB) szóbeli kiegészítése

BARANYAY LÁSZLÓ (Magyar Fejlesztési Bank elnök-vezérigazgatója): Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Én lehet, hogy egy kicsit hosszabban fogok beszélni, azon egyszerű oknál fogva, mert mi is készítettünk egy rövid összefoglalót a Magyar Fejlesztési Bankban, ez azonban, tekintettel arra, hogy a törvény bizonyos szabályokat határoz meg a banknál lévő információk nyilvánosságát illetően, nyilván üzleti és banktitkokat teljeskörűen nem tartalmazhatott. Csak azokat a banktitkok szabályokat tudtuk figyelembe venni, amelyeket a fejlesztési bankról szóló törvény meghatároz, ez pedig csak a tranzakcióra, az ügyfélre és az ügyféllel kapcsolatos tranzakció nagyságára vonatkozó információkat teszi nyilvánossá. Ez szélesebb körű, mint a banktitokról szóló szabályozás általában, és valószínűleg úgy kerültünk ide, hogy a Magyar Fejlesztési Bank jelenleg 15 olyan szálloda ügylettel kapcsolatos finanszírozási tranzakcióban van benne, amelyeknek a genezise, a kezdete a korábbi évekre vezethető vissza, még a 2000-es évek elején, illetve közepén kezdődtek el bizonyos ügyletek, amelyek részben befejeződtek, részben pedig még mind a mai napig nem fejeződtek be, tehát vannak bizonyos készülségi fokon lévő szálloda beruházások. Tehát itt nem egyszerűen csak a jelenleg meglévő szállodák finanszírozásáról, hanem ezeknek a létrehozásáról, esetleges üzemeltetési problémáiról, ezzel kapcsolatos finanszírozási kérdésekről volt és van szó.

Ez az örökség összességében egyébként hitel és befektetési oldalról egy 50 milliárdos nagyságú portfólió a Magyar Fejlesztési Banknál, tehát egy elég jelentős mennyiség. Ezt az örökséget egy eléggé kedvezőtlen örökségnek tekintjük tekintettel arra, hogy ezzel kapcsolatosan mind a mai napig, részben a beruházások megvalósításával, részben a már végrehajtott beruházások, és létrejött projekteknek az üzemeltetésével kapcsolatosan számos nem kedvező tapasztalat is felhalmozódott. Nyilván ez összefügghet azzal, hogy közben a nemzetközi, gazdasági és a belső gazdasági környezet is megváltozott és azok a kilátások, amelyek a 2000-es évek közepén még esetleg kedvezőek voltak ezeknek a beruházásoknak a megtérülése szempontjából, ezek a mostani években, az elmúlt esztendőben is inkább több problémával jártak, és a körülmények a szállodáknak az üzemeltetése, a meglévőknek az üzemeltetésével kapcsolatos várakozások, piaci feltételek lényegesen kedvezőtlenebbek voltak. A be nem fejezett, tehát jelenleg készre ugyan jelentett, de még át nem adott szállodákkal kapcsolatosan is elég jelentékeny problémái vannak a társaságunknak részben azért, mert ezek a beruházások úgy készültek, hogy a megvalósítási időtartama az a futamidő, ami alatt ezek készülségi állapotba kerültek. Ez általában lényegesen hosszabb volt, ez általános beruházási tapasztalat, mint a tervezés fázisában, a felmerülő költségek többnyire meghaladták az előzetesen tervezett költségeket, és azok a költségek is – finoman fogalmazva – nem minden esetben voltak összhangban az adott projektnek a költségviselő képességével.

Magyarul, azok a hitelek, amelyeket ezekre a szálloda beruházásokra felvettek, még egy nagyon kedvező feltételrendszer esetén is, magas feltöltöttség, jó kihasználás és magas árak mellett is, vagy elfogadhatóan magas árak mellett is, éppen hogy biztosíthaták volna ezeknek azt a megtérülését, amelyek mondjuk egy hosszú futamidejű hitel törlesztéséhez, meg kamat fizetéséhez szükségesek. Kedvezőtlenebb feltételek mellett azonban az a jellemzőjük ezeknek a projekteknek döntő többségükben, hogy a bevételeikből a normál működés költségeinek a finanszírozása is problematikus, a finanszírozási költségek kitermelése szinte lehetetlennek látszik. Ebből adódóan a banknak elég komoly problémái származnak abból, hogy ezeket a projekteket hogyan tudja üzemben tartani, amelyek életben vannak, illetve amelyek még nem fejeződtek be, ezzel kapcsolatban is milyen döntéseket hozunk.

Már az elmúlt időszakban is, ezzel összefüggésben, elszenvedtünk bizonyos veszteségeket, jelentős tartalékokat kellett képezni azokra a hitelekre, amelyek ezekkel a projektekkel kapcsolatosan felmerültek, és jó néhány olyan szállodaprojekt van, amely a felszámolás fázisában van jelen pillanatban is, nyilvánvalóan ebből az következik, hogy itt teljes megtérüléssel egy felszámolási eljárás során, amelyiknek a futamidejét pontosan prognosztizálni sem lehet, nem lehet számolni.

Azt is el kell mondanom, hogy a megvalósítás fázisában és az utána következett vizsgálódásaink, amelyek pénzügyi természetűek voltak elsősorban, de természetesen a jogi, gazdasági környezet egyéb elemeit is vizsgálták, számos olyan anomáliát találtunk, amely egyéb vizsgálatokat is igényelt, tehát ezeknél a beruházásoknál jelen pillanatban, most tételesen, ha megengedik, hogy melyikeknél és milyen fázisban, de különböző hatósági vizsgálatok is zajlanak. Ezeknek a hatósági vizsgálatoknak egy része büntetőeljárás, egy másik része az adózással, vámfizetéssel és egyebekkel kapcsolatos eljárás, egy harmadik része pedig a megkötött szerződéseknek egy polgári jogi felülvizsgálata, áttekintése és szükség esetén módosítása.

Végül pedig annyit szeretnék mondani, hogy természetesen, tekintettel azokra, nyilván a turisztikai bizottság előtt – nem a teljes nevét mondom a bizottságnak – ezt különösebben nem kell hangsúlyozni, hogy a nemzetgazdaság számára a turizmus és az ezzel kapcsolatos tevékenységek kiemelt jelentőségűek a gazdaság stabilizálása, fejlődése szempontjából. Mi olyan megoldásokat keresünk, hogy ezeknek a projekteknek a befejezése, illetve a meglévőknek az átalakítása, üzemeltetése megbízható alapokra helyezett módon, de elvégezhető legyen. Ahol ezeket nem tudjuk megtenni, mert olyan állapotok vannak, ott pedig keressük azokat a megoldásokat, hogy a veszteségeket hogyan tudjuk minimalizálni mind a bank, mind a nemzetgazdaság szempontjából. Köszönöm szépen.

Kovács István főtitkár (Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége) szóbeli tájékoztatója

KOVÁCS ISTVÁN főtitkár (Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége véleménye sok tekintetben egybevág azzal, ami itt az MFB részéről elhangzott. A KSH adatai alapján bemutattuk azt, hogy mik a szállodák pénzügyi problémái, és mik vezettek ide. Nem akartunk sok számot mondani, és nem is ismétlem el, csak néhány dologra szeretném felhívni a figyelmet. Messzemenően arról van szó, ami szintén elhangzott, hogy a szállodák fenntartható működése ma akkor is probléma, hogyha a szállodának nincsen hitelállománya. Ennek az okait összefoglaltuk az anyagban. Az elmúlt öt évet vizsgáltuk, és azért az elmúlt öt évet, mert 2011 január-szeptember között nagyjából annyi a szállodák árbevétele mint 2007-ben volt. Tehát öt évvel ezelőtti szinten vannak a bevételeink. A szállodai kapacitás öt év alatt nőtt tíz százalékkal, a szállodai vendégéjszakák száma körülbelül öt százalékkal, tehát a kínálatbővülés lényegesen meghaladta a keresletbővülést, romlott a szállodák szobafoglaltsága, 3,3 százalékponttal, 45 százalék körül van, nagyon alacsony szint. Csökkentek a szobaárak, az úgynevezett egy kiadható szobára jutó bevétel 10 százalékkal csökkent. Tehát minden fajlagos mutató lényegesen gyengébb 2011-ben.

Több szálloda között kevesebb forgalom oszlott meg, romlottak a mutatók, csökkentek a bevételek, emiatt romlott a jövedelmezőség. Közben ugye nem kell különösen hangsúlyozni, de öt év alatt húsz százalékot meghaladó infláció ment végbe a fogyasztói árszinten, ugyanakkor a szállodáknál a költségemelkedés ezt meghaladja, hiszen például az energiaár-emelés is, a munkabér és így tovább, lényegesen meghaladja. Emiatt összességében a hotelek jövedelmezősége olyan szinten csökkent, hogy még egyszer, annak, akinek nincsen hiteltartozása, annak is eltűnik a nyeresége, az sem tudja olyan szinten finanszírozni magát, hogy normális üzletmenetet tudjon biztosítani, tudja a karbantartást elvégezni, tudjon

fejleszteni. A szállodáiparban folyamatos létszámleépítés van. Ez öt éve tart, és a következő év sajnos nem néz ki ebből a szempontból jobban.

Talán még néhány szót, hogy milyen okok vezettek ide. Az egyik az, hogy sok olyan fejlesztés valósult meg a szállodákban, hogy nem megfelelő helyen nem megfelelő termék épült, esetenként túl nagy kapacitás, nem elég karakteres szolgáltatás, nem igazán vonzó termék. Olyan településen, ami – elnézést kérek – az isten háta mögött van, nincs rajta a turisztikai térképen. Tehát mindez odavezetett, hogy egy rendkívüli túlkínálat alakult ki. Ebben szerepe volt annak is, szeretném hangsúlyozni, hogy minden normálisan, jól előkészített beruházást más szakmában is, a szállodáiparban is megelőz egy megfelelő megvalósíthatósági tanulmány, aminek fel kell mérni, hogy az adott településen mik a keresleti-kínálati viszonyok, milyen terméket lehet, milyen terméket szabad odaépíteni, tehát mekkora szállodát, milyen kategóriában, milyen szolgáltatási struktúrával, és bizony amikor a hitelt adó, mert ugye zömében hitelek alapján valósultak meg ezek a projektek, amikor a hiteladó dönt a hitelről, akkor ezt a megvalósíthatósági tanulmányt kell alapul venni, hogy az reális, megfelel-e a követelményeknek vagy nem. Azt kell mondanunk anélkül, hogy általánosítanánk, mert nyilván vannak kivételek, hogy az esetek többségében nem volt megfelelő a szállodai projektek előkészítése. Olyan forgalmi és szobafoglaltsági elhelyezések alapján készültek a jövedelmezőségi számítások, amelyek nem voltak reálisak, pedig elő kellett volna venni a KSH megfelelő adatait, amiben minden megtalálható.

Külön szeretném felhívni a figyelmet, az anyagban nincsen benne, mert nem akartuk még egyszer túl sok számmal terhelni önöket, hogy míg a szállodai kapacitások 10 százalékkal bővültek öt év alatt, az úgynevezett wellness szállodai kapacitás 250 százalékkal nőtt. Tehát a fejlesztések zöme vidéken, ami nem baj természetesen, de vidéken, olyan helyeken valósult meg, amely területek vonzóképesége erősen megkérdőjelezhető. A wellness szállodák mutatói rosszabbak mint egy általános, átlag magyar szálloda mutatói. Tehát alacsonyabb a szobafoglaltsága, alacsonyabb az úgynevezett egy kiadható szobára jutó bevétel mutatója, holott tudni kell, hogy a wellness szállodák működési költségei magasabbak mint egy átlagszálloda működési költségei. Tehát nemhogy esélyük lenne a hitel-visszafizetésre, hanem az is probléma, hogy a normál üzemelést biztosítani tudja.

Most nem mondok ezzel megint újdonságot, hogy ahogy a lakáshitelezésnél probléma a svájci frank vagy euró alapú hitelezés, a szállodáiparban ez ugyanez természetesen. Most tudni kell, hogy egyik oldalról azoknál a szállodáknál, ahol jelentős a nyugat-európai vendégkör, a külföldi vendégkör, aki euróban fizet, a forintnak a gyengülése ezeknek a bevételében megjelenik, és az pozitív hatású. Most legyenek ezek a szállodák Nyugat-Magyarországon vagy a fővárosban vagy bárhol. De ugyanakkor mindazon szállodák esetében, ahol meghatározó a belföldi vendégkör, tehát, ahol alacsony a külföldi vendégkör, nincsenek euróbevételek, és ugyanakkor a szálloda euró alapú vagy svájci frank alapú hitel-igénybevétellel épült, azok ellehetetlenültek. Ellehetetlenültek, hiszen megnéztem csak az elmúlt öt évet, de hát ezzel sem mondok újdonságot, 2007-ben a svájci frank 170 forint volt, most, tudjuk, hogy 250 forint. Valamivel kisebb volt az erősödése az eurónak a forinttal szemben, de ezek a szállodák képtelenek arra, hogy ezeket a hiteleket visszafizessék. Nincs esély, hogy ezeket a hiteleket visszafizessék ebben a konstrukcióban.

Mi a következmény? Nyilván egy sor szálloda csődeljárás alá került, most felsoroltunk néhányat, legyen az Civis Hotel, a Pólus Palace, ugye Gödön zárva van most már második éve, a Ramada a Balatonon, amelyik egyébként jól vezetett szálloda.

Az is meghatározza egy szálloda teljesítményét, hogy milyen a menedzsment, milyen a szakértelem. Azt is el kell mondani, hogy sokan azt hitték, azt hiszik, hogy a szállodáiparban könnyű pénzt csinálni. Nem könnyű. Ehhez szakértelem kell, jó termék kell és profi menedzsment, vezetés kell. Nagyon sok probléma van ezzel is. Ugye sok olyan befektető megjelent a szakmában, akik más területen olyan pénzt tudtak szerezni, amit ide

befektettek, gondolván, hogy könnyű pénzkereset lesz. Rendkívül nehéz, nem alkalmaznak sokszor megfelelő menedzsmentet. Ez is egy nagyon komoly probléma. Ahogy itt elhangzott az MFB képviselője részéről, nagyon sok olyan hotel van, amit a bankok magukhoz vettek, miután a tulajdonos nem tudta törleszteni a fennálló hiteleit. Nem tudjuk, mint ahogy itt szintén látszott, nem ismertek a számok, talán 50 milliárd forintot mondott ön, az MFB portfóliójára ezen a területen, vannak olyan becslések, de meg nem erősített, hogy az ezermilliárdot is eléri a kereskedelmi bankoknál, nem tudjuk. De mindenesetre 100-200 közé tehető azoknak a szállodáknak a száma, akik az elmúlt tíz évben állami, európai uniós támogatással, illetve devizaalapú hitellel épültek. Mindezeknek komoly problémái vannak meggyőződésünk szerint.

Hát azt hiszem, hogy ennyi. Hogyha van kérdés, akkor természetesen szívesen válaszolok. Ennél részletesebb anyagot is tudunk készíteni, hogyha szükséges, de nem akartuk első nekifutásra túlterhelni önöket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a képviselőtársaimat, kinek van kérdése. Zakó képviselő úr!

Kérdések

ZAKÓ LÁSZLÓ (Jobbik): Köszönöm szépen. Sajnos régóta és jól ismert témákról van szó. Itt a szakbizottságban másfél év alatt többször előjött a turizmust, vendéglátást érintő rossz gazdasági környezet káros hatása. Én kettéválasztanám a problémát. Az egyik, ami a szakmai részét illeti, a másik meg a finanszírozási részét. Párszor elmondtam, én Zalából jöttem, és Zalában található Hévíz. Engem onnan megkerestek vállalkozók, akik olyan súlyos dolgokat adtak elő nekem, hogy én írásbeli kérdéssel fordultam a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz, amelyre kaptam választ, de sokkal okosabb nem lettem. Tehát arról van szó, hogy „pénzügyi befektetők” - de ezt inkább idézőjelbe tenném - hatalmas összegeket vesznek fel hitelben és szállodaépítésre kívánják ezt fordítani. Ők az én megközelítemben szélhámosok, akik külföldön, a Kajmán-szigeteken bejegyzett cégek tulajdonosai, akik külföldi rendszámú autókkal furikáznak, utolérhetetlenek, senkit nem fizetnek ki a szállodaépítés során, leginkább a legutolsó, valóban munkát végző vállalkozókat; hat-nyolc lépcsőt iktatnak be maguk közé és az utolsó vállalkozó közé. Jogi útra simán hagyják terelni az ügyet később, mert biztosak benne, hogy mire a bírósági szakaszban ítéletig jut, addigra ők már sehol sem lesznek, a nyolcadik szállodájukba kezdenek bele. Tehát én azt mondom, hogy ez Btk.-s kategória, amiről itt részben beszélünk, és itt mondjuk megnyugtató volt hallani, hogy legalább vannak ilyen irányú lépések is az adott ügyek kapcsán. Egyszerűen ez nem csak a szállodaiparra, hanem az egész magyar gazdaságra jellemző, egyrészt a körbetartozás, az egymás ki nem fizetése, és a hatalmas százmilliós hiteleknek a lenyúlása. Erről lehetne estig beszélni, én most befejezem, egyszerűen ez egy büntető kategória, amivel így is kell bánni.

A másik a szakmai része. Itt vagyunk a parlamentben a szakbizottságban, jómagam, meg néhányan adtunk be módosító javaslatokat minden adóteher mérséklésére vonatkozóan, ami a szállodát, a vendéglátást illeti, alapvetően a gazdasági körülményekre való hivatkozással ezeket elveti a kormányzat.

De még egy másik észrevételem van. Nagyon 4 és 5 csillag, meg superior irányba mozdult el a magyar szállodaipar, én úgy gondolom, ahogy nyugaton is gazdasági válság van és egyre kisebb mértékben érkeznek a vendégek, amiket látunk is a statisztikákból, higgyék el Magyarországon is él tízmillió ember, akik bár nagyon kevés pénzből, időnként kitennek a lábukat a megyehatáron túl is. Ők viszont megijednek a 4, 5 csillag láttán, nekik egy 2, 3 csillagos szálloda is megfelelő szolgáltatást nyújtana családi szinten, ha egyáltalán az autójukat már egyszer meg tudnák tankolni és egy jó vacsora is nekik maradandó emléket

jelentene. De még a vendéglátás áfát akarom most is felhozni példaképpen, és a munkavállalói terhek, a vendéglátásban dolgozók terheinek a negatív megkülönböztetése a szállodai szektorhoz képest. Tehát most nem akarom felhánytorgatni azokat az ügyeket, amelyeket itt már másfél év óta emlegetünk, na de ez egy komplex probléma. Egyszer vannak a szélhámósok, akik a felvett hitelt nem is akarják visszafizetni, az a pénz nem épül be a szállodába a szolgáltatásba; másrészt van szerintem egy téves irány, mert nagyon-nagyon magas színvonalat erőltetünk ma Magyarországon, és még a jogszabályi környezet sem megfelelő, úgyhogy ebből mindenki keresse meg, meg találja meg a saját felelősségét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Vendégek! Nagyrészt egyetértek az előttem szólóval, hiszen itt nagyon sokszor nyilvánvaló gazemberségek történnek és visszaélések és nem mehetünk el emellett, azt gondolom. Mondhatnánk azt, hogy nem közpénzt használ egy része ezek közül, de a magyar építőipari vállalkozók jelentős része sérüléssel vagy csóddal jön ki ezekből az ügyletekből, illetve az sem közömbös, hogy a bankok pénze és állapota végül is befolyásolja a gazdaság állapotát, tehát ha egy bank ezen ügyletek miatt bajba kerül, akkor az tovább fog gyűrűzni értelemszerűen, tehát ezt a folyamatot mindenképpen kezelni kell és meg kell állítani.

Igen sajnálatos az, hogy az elmúlt időszakban, mint ahogy hallhattuk is, számos olyan projekt létesült, amelyek nem megfelelő környezetbe ágyazódtak be, hanem gyakorlatilag a pusztába kerültek, márpedig a turizmus egy olyan speciális ágazat, hogy speciális környezetet és vonzerőt igényel, tehát önmagában egy szálloda sosem lesz vonzerő, hanem a környezet, valami megfelelő környezet adhat vonzerőt. Tehát ezek, azt gondolom, hogy olyan környezetben, gazdasági és politikai környezetben létesültek, amelyek nem egy irányított folyamatot mutatnak, hanem egy ilyen ki az ügyesebb, ki az okosabb elv alapján, ki tud jobban kilobbizni akár közpénzt, akár engedélyt, hogy ezek a projektek megvalósuljanak. Nekünk az a dolgunk, hogy próbáljuk meg kezelni ezt a helyzetet, tehát kivenni azt az erőforrást, amit lehet ebből, megmenteni azokat a vállalkozókat, vállalkozásokat, amelyek bár hosszabb távon és nem az üzleti terv alapján, de mégis szépen, lassan visszaadják a felvett forrásokat.

És itt azt a kérdést szeretném felvetni, hogy lát-e a bank, illetve a kormányzat lehetőséget arra, hogy a bajbajutott vállalkozóknak – megfelelő garanciák mellett természetesen – valami átmeneti segítséget adna, hogy ezt a nehezebb időszakot, akár a hiteltörlesztés időszakát, akár a környezet megváltozásának az idejét valahogy átvészeljék, és utána pedig egy normális üzletvitel mellett egy normális gazdálkodást tudjanak felmutatni. Azt gondolom, hogy ez a turizmus érdeke, ez az egyik része.

A másik, hogy meg kell vizsgálni azokat a fejlesztéseket is, amelyeknek a beágyazottsága, a környezete bizonytalan, tehát nem egy optimális környezet, mint ahogy az előbb is mondtam, hogy ott esetleg egy vonzerőfejlesztéssel lehet-e segíteni a problémán. De nagyon óvatosan mondom én ezt, hiszen nehogy még a bajt tovább fokozzuk újabb forrás kihelyezéssel, amely aztán további veszteségeket okoz. Ez egy nagyon komoly, nagyon alapos és elsősorban pénzügyi vizsgálat alapján történhetne, és nyilvánvaló, hogy ebben a szállodaszövetség is a maga szakmaiságával részt kell, hogy vegyen, hiszen megfelelő üzleti tapasztalattal rendelkezik és meg tudja mondani azt, hogy egy ilyen típusú segítség vagy fejlesztés hosszú távon milyen kihatással lehet.

Aztán én feltétlenül igényelném a mélyebb anyagot, a részletesebb tájékoztatást a magam részéről, szeretném ezt jobban megismerni. De az volna a kérdésem, hogy itt nem igazán láttunk, bár egyéb anyagokból értesülhettünk, hogy milyen a nemzetközi összehasonlításunk, versenyképességünk Közép-Európában elsősorban, a csehek hogy állnak, az osztrákok hogy állnak és más államokban mi a helyzet. Ott milyen módon próbálják meg

kezelné ezt a visszaesést, milyen technikákat alkalmaznak, és van-e esetleg olyan recept, amely Magyarországon is alkalmazható volna, az állami beavatkozásról beszélek itt elsősorban, természetesen.

Ezek rendkívül súlyos tételek, hogy a szállodai kapacitás 10 százalékkal nőtt. Ez megint egy olyan eszement fejlesztés volt, mert nem volt átgondolt ez, hogy valóban azok az újabb és újabb kapacitások a piac részéről visszaigazolást kapnak-e, vagy pedig csak a papír ugye mindent elbír alapon, beírják a megvalósíthatósági tanulmányba, hogy mondjuk az első évben 50 százalékos foglaltsággal, szálláskihasználtsággal már nagyon jó mutatók érhetők el, és hogy ez szépen felvihető akár 66 százalék fölé is.

A vendégéjszakák csökkentése terén pedig rendkívül fontosnak tartom a hazai turizmus fejlesztését és a SZÉP-kártyának a felhasználhatóságát. Ugye van egy javaslat is, egy óvatos javaslat, hogy a szállásdíjakra 50 százalékos mértékben lehessen felhasználni a SZÉP-kártyát, ezt azt gondolom, hogy érdemes megvizsgálni, és ebben a kérdésben, ha pozitív az eredmény, akkor lépni egyet. Én mindig is azt mondtam, hogy ne vezessünk be egy második forintot vagy fizetőeszközt, mint ami egyébként az utazás, illetve az üdülési csekk már majdnem ezt a szerepet töltötte be, a benzinkúttól kezdve sok minden területen felhasználásra került, hanem az utazási csekknek is, meg a SZÉP-kártyának is az az elsődleges feladata, hogy a belső keresletet élénkítse, és ez elsősorban a szállásfoglalásnál kell, hogy megnyilvánuljon. Tehát én ezt tudom támogatni, de azért jó lenne ezt érdemben is megvizsgálni, elemezni, hogy valóban egy ilyen döntésnek milyen hatása van, és azokat folyamatosan monitorozni is kell, hogy valóban a kívánt hatást eléri-e ebben az összefüggésben. Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna elmondani.

ELNÖK: Köszönöm.
Szilágyi képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Nekem egy kérdésem lenne, és más oldalról világítanám meg ezt a részt. Az anyagban, amit önöktől kaptunk, abban szerepel, hogy a szállodai portfólió igen jelentős terheket ró a bankra, mind kockázati, mind monitoring, mind jogi szempontból. És az is benne szerepel, hogy a bank minden esetben a turisztikai érdekek messzemenő figyelembevételével dönt, tehát szerintem ez így lenne helyes.

A kérdésem az, és itt látom, hogy már csak azért is, mert a kapott anyagban három szálloda is fel van sorolva: a Pólus Palace, a Rogner és a Birdland Bükfürdő, amely érdekes módon egy olyan bankhoz köthető, akinek nem ez az eljárási módszere. Mindenki tudhatja, és azt is szeretném hangsúlyozni, hogy nem a jogszerű, normál banki működés során időnként sajnos elkövetett biztosítéki jogok gyakorlását kívánom meg szóvá tenni, hanem azt az indokolatlan, véleményem szerint mohó, gátlástalan, ingatlan spekulánsokat meghazudtoló lenyúlást, amit ez a nevezett bank csinált, meg is nevezem, a CIB bankról van szó. A következők történtek. Foglalkozott már ezzel a média is nagyon sokszor.

Tehát én azt gondolom, hogy a '90-es éveket idéző ilyen maffiamódszereket alkalmaz a bank. Vegyük például a Birdland Bükfürdő esetét. A Birdland Bükfürdő esetében úgy vették át ezt az épületet, hogy erre jogerős határozata volt a tulajdonosnak és meg kívánt egyezni a bankkal, tehát egy birtokvédelmi határozata volt a CIB bankkal szemben a tulajdonosnak; egyszerűen bementek kopasz kigyúrt emberekkel és egy péntekről szombatra virradó éjszaka, éjjel, amikor kevesen voltak bent a szállodában, átvették az egész szállodát.

Tehát kíván-e a kormány - ezt interpellációban is egyszer már feltettem - vagy mondjuk a szállodaszövetség bármit tenni az ellen, hogy az olyan esetekben, ahol jogtalanul és egyértelmű, hogy a CIB-nek a gyakorlata az, hogy a legkisebb adódó lehetőségre rögtön a jelzálogjogát vagy a vételi jogát gyakorolva átvegye az ingatlanokat a vállalkozásoktól, majd

bepakolja azokat a saját maga által alapított és tulajdonolt ingatlanalapba, ez a célja. Tehát kívánnak-e az ellen valamit tenni, hogy ne ez legyen az eljárás, azokat a magyar vállalkozókat, akik nem abba a kategóriába esnek, mondjuk, amit itt az előbb említett Hadházy képviselő úr is és Zakó képviselő úr is, hanem meg kívánják oldani ezt a problémát.

És azért is mondom, mert én úgy tudom, hogy mind a három szálloda esetében folyamatos tárgyalásokat folytattak a bankkal, megpróbálták megoldani ezt a problémát. Természetesen a nehéz gazdasági helyzetben ez nehezen megy, de mind a három esetben volt szándék arra, hogy ők fizessenek és mégis a bank teremtett olyan helyzetet, hogy ezt ne vehesse meg, hanem elvették tőlük a szállodát. Kívánnak-e valamilyen bármilyen lépést tenni annak érdekében, hogy ezek az esetek jogilag is normálisan zajlódjanak le, hiszen ez folyamatos a CIB banknál. De ne csak szállodáról beszéljünk, beszélhetünk a budapesti Hattyúház átvételéről, is ugyanezt alkalmazta, nem érdekelte, hogy adott esetben ott még tulajdonnal rendelkező emberek is vannak a lakásban, fogta és elfoglalt egy épületet. Folyamatosan elfoglalnak épületeket és utána jogszerűen, hozzáteszem, csak azért, hogy alátámasszam, hiszen nem tartozik a szállodákhoz, az I. kerületi önkormányzat két birtokvételi határozatával és a bíróság határozatával szemben sem hajlandó elhagyni az épületet most már három hónapja ugyanez a bank a Hattyúház esetében. Tehát kívánnak-e valamilyen védelmet adni azoknak a szállodatulajdonosoknak, akik hason eljárás alá kerülnek, és azt mondom, hogy jogilag nem megalapozottan, sőt jogtalanul birtokon kívülre teszik őket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Pál Béla képviselő úr.

PÁL BÉLA (MSZP): Köszönöm szépen. Én örülök neki, hogy napirendre tűztük ezt a kérdést, és annak örülök, hogy a vita is tulajdonképpen jelentős részben politikamentesen zajlik. Nemcsak azért örülök annak, mert nem úgy kezdődnek a mondatok, hogy az elmúlt 8 évben, mert hát nem is kezdődhetnek úgy, mert nem csak az elmúlt 8 évben, hanem korábban is indultak fejlesztések. Hanem azért is, mert döntő részben azok a megközelítések, amelyek elhangzottak, azok abba az irányba hatnak, hogy hogy lehetne a jövőben elkerülni az ilyen és hasonló helyzeteket, és én azt gondolom, hogy mindenképpen ez a lényeg.

Az ellenzékkel kapcsolatban azt gondolom, hogy úgy, ahogy az előbb Baranyay László is mondta, van egy büntetőjogi kategória, azt meg kell nézni, természetesen meg kell várni, amíg a vizsgálatok a végére érnek, ezzel a bizottságnak nincs dolga, annál inkább sajnós az MFB vezetésének. A másik az üzemeltetési kategória, amire mi is láttunk egy jó néhány példát a környezetünkben. A harmadik tényleg a fejlesztés helyszíne, az üzemeltetéssel kapcsolatos kérdések, a fejlesztéshez kapcsolódó mutatók átgondolatlansága sokszor egy-egy fejlesztésnél. Mert bár szükséges akár hazai, akár uniós forrásról van szó, bemutatni azt, hogy milyen a megtérülése, mértéke egy-egy fejlesztésnek, ez azért azt gondolom, előfordul, ha finoman is fogalmazok, hogy nem mindig megalapozott, az EU-nál erre van gyakorlat, hogy hogyan kell akkor visszafizetni a pénzt, más területeken viszont még igazán nem alakult ki.

Azt is szeretném elmondani, hogy bár most a szállodai fejlesztésekről beszélünk, de nyilván vezérigazgató úr tudja, hogy nemcsak a szállodák területén, hanem bármilyen más fejlesztési területen hasonlóképpen fennállhat ez a probléma, akár a gyógyfürdő fejlesztés területén, akár a kihasználtság, akár más vonatkozásban és a legnagyobb jó szándék mellett is felmerülnek ezek a problémák. De például természetesen nagyon jó szándékú volt az annak idején, hogy elindult a Széchenyi-terv, jó szándékú volt az, hogy folytatódott, jó szándékú, hogy uniós fejlesztési források vannak a turizmus fejlesztésére, de mégis mindezek szülnék egy olyan helyzetet, amellyel kapcsolatban például a szakemberek is gyakran megfogalmazzák, hogyha megnézünk egy olyan szállodát – maradjunk a szállodánál -, amely

kizárólag pályázati forrás nélkül épült meg és készült el, annak a kapacitása, a terek kihasználtsága, a felépítése sok tekintetben jóval takarékosabb, mint az, amikor hitelt is vesznek hozzá igénybe, és akkor még nem beszéltem arról, hogy milyen aztán utána a kihasználtság.

Nagyon nehéz ebben okos dolgokat megfogalmazni, ülünk bármelyik oldalon is. De azt hiszem, hogy az egyik probléma talán az, hogy valahogy különválnak egy-egy pályázatnál az, hogy amikor elbírálják a pályázatot, csak azt vizsgálják, hogy megvan-e a banki hitel, vagy nincs meg a banki hitel. Tehát itt kettéválnak a dolgok, mert a bíráló bizottság megvizsgálja, hogy megvan-e a hitel, de egyébként ezzel különösebben nem foglalkozik. Egy külön szalon lobbizik a hitelért és megy a hitelért a fejlesztő, de a szakmai bírálat és a hitelezés ebben a tekintetben – nem a pénzügyi szakmai bírálatot értem ez alatt, hanem csak a turisztikai szakmai bírálatot – gyakran nem ér egybe, tehát előfordulhat, felételezem én, hogy ez a kettő nincs összhangban, ami szerintem nyilvánvalóan problémát szülhet.

Az is érdekes lehet, és vezérigazgató úr biztos meg tudja mondani, hogy saccoljam - nem tudok jobb kifejezést mondani -, mekkora azoknak a bedőlt hiteleknek az aránya, amire esély sincs nagyon, hogy vissza lehessen valamilyen formában kapni, melyek azok a kevésbé rossz hitelek, amelyet üzemeltetéssel egyéb formában valahogy a hitelt igénybe vevőkkel történő megegyezéssel vissza lehet majd szerezni.

És most nem az MFB-re mondom, hanem általában a bankokra, hogy az azért gyakran tapasztalható - az MFB-nél ez talán kevésbé, mert állami tulajdonú bank -, hogy talán fontosabb a hitelkihelyezés maga, mint a körültekintő szempontok mérlegelése. Ezzel is csak a problémát jelezni szeretném, hogy ez is hozzájárul mindahhoz, hogy persze lesz egy 10 százalékkal növekvő szállodai kapacitás, amely tovább ossza a tortát, és ha megnézzük, akkor a vendégéjszakák száma ugyan 5,3 százalékkal nőtt, de az összes többi: a szobafoglaltság, a bruttó átlag szobaár, az országos összes bruttó szobaár bevétel az mind, mind csökkent. Ehhez hozzájárult egy infláció, tehát mindazok a tényezők nehéz helyzetbe hozzák még azokat a szállodákat is, amelyek valóban megalapozott fejlesztésekbe kezdtek.

Én most attól megkímélem a kormánypárti képviselőket, hogy arról beszéljek, hogy lám, lám! most nem valósult meg az áfacsökkenés és egyebek, mert erről most nem akarok beszélni, mert elég baj ez az országnak, hogy ők is belefutottak ebbe a válságba. Most tapasztalják azt, amit annak idején mondtak, amikor nálunk is válságkormányzás volt, azt most a saját bőrükön kell tapasztalni, hogy ők sem tudnak ezzel szemben olyan pozitívumokat meghozni, mint amit akkor mi sem tudtunk, nem a szándékok, hanem a lehetőségek hiányoznak; ezért az ilyen politikai jellegű felhangoktól most megkímélem kormánypárti képviselőtársaimat.

Én azt javasolnám, és abban kellene tényleg közösen együtt gondolkodni: ellenzéknek, kormánypártnak és a szakembereknek egyaránt, hogy hogy lehet akár az európai uniós, akár a hazai fejlesztéseknél valami olyan döntési gyakorlatot kialakítani, amikor a banknak van lehetősége - főleg az MFB-re gondolok - azt is figyelembe venni és megvizsgálni, hogy mondjuk, a szakmai bíráló bizottság mit mond egy-egy fejlesztésről. És azt is mérlegelni abban az esetben, ha kihelyezi az adott hitelt, hogy mit mond ebben a szakma, mert az eddigi érzéseim és tapasztalataim alapján ez a kettő bizony, bizony különválnak. És ez azért nagy baj, mert mindannyian gyakorló politikusok vagyunk, mindannyian tudjuk azt, hogy ha egy fejlesztő főleg egy olyan területen - Kovács úr mondta nagyon helyesen -, amely turisztikai szempontból nem olyan jelentős, de mondjuk megkeresi az önkormányzat polgármesterét és azt mondja neki, hogy polgármester úr ide én most építek egy olyan turisztikai fejlesztő bázist szállodával, amitől fantasztikus módon fellendül a falu, van olyan polgármester, aki ennek nem nagyon tud ellenállni. De mondhatnék képviselőt és bárkit, természetesen elkezdődik a lobbizás és elkezdődik azért, hogy megkapja az ehhez szükséges feltételeket. A legnagyobb jó

szándék alapján, de mivel a pokolba vezető út is jó szándékkal van kikövezve, így láthatjuk, hogy ennek számos esetben mi az eredménye.

Azt gondolom, hogy az egyik része tehát ez, hogy itt valahogy a banki hitelezési gyakorlatot, főleg az MFB esetében, összhangba kellene hozni a szakmai álláspontokkal, véleményekkel még akkor is, ha ez plusz szemponttal bővíti majd a hitelezés gyakorlatát.

A másik pedig, a szabályozók oldaláról csak egyet hadd tegyek hozzá. Igen, itt is úgy van, hogy jó és rossz keveredik egymással folyamatosan, mert jó volt az üdülési csekk, mert felerősítette a belföldi turizmust soha nem látott mértékben, de igazán van Hadházy Sándornak, aki azt mondta, hogy az viszont rossz volt, hogy olyan mértékben kiterjesztődött már végül, hogy olyan felhasználási körök is beletartoztak, mint a Hungaroring vagy bármi más, amely nem tartozott közvetlenül a belföldi turizmushoz. Én, magam is jónak tartom a SZÉP-kártyát, de azt viszont rossznak, hogy nagyon nehézkes a bevezetése, és ezt az ürt, amely a SZÉP-kártya, meg az üdülési csekk kivezetése és a SZÉP-kártya bevezetése között van, ezt majd megint a szállodaipar sínyli meg.

Azért ezzel a jó és rossz ellentéppárral fejeztem be a hozzászólásomat, mert jó, hogy vannak hitelek a fejlesztésekre, az is jó, hogy vannak európai uniós és hazai támogatási források a fejlesztésekre, de ugyanakkor rossz, hogy a gyakorlatban nem mindig érnek össze ezek azokkal a megalapozottabb szakmai véleményekkel, amelyek azt segítenék, hogy érdemes-e egy területre kihelyezni, vagy sem. És akkor még az előbb általam említett lobbizásról még nem is szóltam, amely minden kormányzat esetén nyilván megjelenik, és amely adott esetben ronthatja ezeknek a fejlesztéseknek a megalapozottságát és sokszor talán még a szakszerűségét is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Van-e még képviselőtársaimnak hozzáfűznivalója? *(Nincs jelzés.)*

Hadd mondjak néhány mondatot. Az egésznek, azt gondolom, hogy nagyon-nagyon fontos része, ami megjelenik a javaslatoknál, a szállodafejlesztési politika felülvizsgálata, a turizmustörvény, központi és helyi irányítás összhangjának fokozása, összehangolása, ha ez nem fog megtörténni, akkor ugyanebben a helyzetben maradunk. Tudom mondani, mondjuk a sportlétesítmények fejlesztését - mert bár nem mondta ki a bizottság nevét teljesen Baranyay úr, ez a Sport- és turizmusbizottság -, ugyanevvel kínlódik, hogy van település, ahol 46 darab stadion épül, van, ahol egy se.

Tehát azt gondolom, ha nem tudunk stratégia mentén gondolkodni, akkor ezt a kérdést nem fogjuk kezelni, mert az MFB nyilván azok mögé áll oda, akiknek úgy láttatja a szakma, hogy az támogatható, aztán mit tud csinálni. Tehát én azt gondolom, és Pál Béla képviselőtársamnak köszönöm, hogy idehozta ezt a napirendet, hogy erről beszéljünk, hogy amikor elkészül egy ilyen stratégia, akkor mi szabjuk meg nagyon keményen és határozottan, hogy az ország melyik területén mit tudunk elképzelni. Ugyanez vonatkozik egyébként a fürdőkre, az uszodákra, az iskolákra, a főiskolai épületekre és még sok egyéb dologra. Annyi pénz ment így el, de annyi, hogy valami hihetetlen. Tehát ezeket a stratégiákat azt gondolom, hogy meg kell tudni jól fogalmaznunk.

A másik. Engem nagyon meglepett az a gondolat, hogy az sem eredményes, akinek nincs hitele, mondta Kovács úr. Tehát itt gyakorlatilag ez a kígyó a farkába harap effektus, tehát a végére értünk valószínű a dolgoknak, és amíg a gazdaság nem erősödik, a válság nem múlik, addig nem tudom mit fogunk tudni kitalálni pontosan, hogy ezek a szállodák mégis működjenek, mert a pénz egy bezárt szállodából maximum azért sem kerül vissza, azt hiszem, az a jó, hogy annak nem kell költeni a működésére. De összességében ezek az épületek tönkremennek, lerohadnak, vége lesz egyébként előbb-utóbb az egésznek. Nem tudom pontosan, hogy mit lehet tenni, mit nem, talán Zakó képviselőtársunknak az ötletét érdemes lenne meglépni: olcsóbbá tenni és úgy beengedni embereket, mert nem tudom, most hangosan

gondolkodom, mert az ott álló szálloda, az üresen álló szálloda a legrosszabb szálloda, gondolom én.

Van néhány javaslatom. Az egyik. A pályázati kiírásokat jó lenne úgy megszabni nekünk, amire ráhatásunk van, hogy ne mondja meg előre a pályázati kiírás, mondjuk az Unióból, de akár az országban, hogy mit lehet pályázni, hanem lehessen lejjebb menni mondjuk, megyei szintre, ahol meg lehessen mondani, hogy a turisztikai fejlesztéseknél abban a megyében mire van szükség. Mert azért nagyon sokan azért pályáznak, mondjuk szállodaépítésre, mert a szállodára lehetett pályázni, másra nem biztos, hogy lehetett.

A másik gondolatom, a pályázati elszámolás, ez a régebbi időszakokra vonatkozik, hogy a 2000-2002 környékén elnyert pályázatokkal nem tudnak elszámolni, mert az akkori feltételek olyanok voltak, amelyeket most nem tudnak teljesíteni. Itt lehet, hogy könnyíteni érdemes a pályázati elszámolást. Mondok, akár szolnoki példát a Garden Hotelről, hogy nem tudom, hogy hány munkatársat, 24 vállalt, nem tudja teljesíteni 24 emberrel, de 12-vel tudja működtetni a szállodát, de 24-ről kéne elszámolni. Szerintem ez szerte az országban komoly problémát jelent. Lehet, hogy ebben a kérdésben már lehet segíteni azoknak, akik most éppen a túlélésük borotva élén táncolnak.

A harmadik a számonkérés, elszámoltatása, akár a Btk.-s lehetőségek. Azt gondolom, hogy Zakó képviselő úrnak igaza van, egyetértek, ezen végig kell mennünk, mert itt biztos nagyon sokan visszaéltek a lehetőségükkel, de azt gondolom, hogy ez a második vonal, az első az, hogy működjön a rendszer; persze a számonkérés fontos, hogy példát lehessen statuálni, hogy azért akármit nem lehet megtenni ebben az országban, mert a pénzek szanaszét folynak és máshol is lehet helyük.

Összességében azt tudom javasolni, hogy stratégiát kell készítenünk, stabil stratégiát, ami mentén képesek vagyunk kezelni az illetén problémákat előre, nem pedig így utólag megpróbálni lukakat foltozni.

Pál Béla képviselőtársunknak a lám, lám! mondatára. Én bízom benne, hogy eljutunk odáig, hogy nem azon fogunk drukkolni a másiknak, hogy te is fussál bele ugyanazokba a problémákba, mint én, hanem egyszer úgy együtt odaállunk, hogy na megoldjuk, aztán az élére állunk a dolgoknak.

PÁL BÉLA (MSZP): Egy mondatot, elnök úr. Én egyáltalán nem drukkolás szempontjából mondtam, én a tényt rögzítettem, hogy most sajnálatos módon, még ezt a kifejezést is használtam, ugyanabba a helyzetbe került a kormányzás, mint amiben mi voltunk. Én természetesen annak drukkolok, hogy ebből közösen kijöjjünk, és abban is nagyon bízom, amit alelnök úr mondott, hogy ha máshol nem is, de legalább ebben a bizottságban az lesz a közös érdek, ami eddig is jellemző volt, hogy közösen együtt hogy tudunk segíteni a sport- és a turizmus gondjain. Köszönöm.

ELNÖK: Hadházy képviselő úr akart valamit mondani.

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): A turizmus az egy nehéz szakma, és például a szakemberképzésben is elég rosszul állunk, tehát a jó menedzserek után megy a kereslet, és nagyon sok szállodai egység azért is került nehéz helyzetbe, mert egyszerűen nem jól vezetik, nem jól üzemeltetik a szállodát. De igazából nem ez a lényeg, hanem a lényeg az, ha az államnak és az Uniónak nem egyes szállodafejlesztéseket kell támogatnia, mert ha ezek saját erőből és banki támogatással, hitellel nem tudnak megvalósulni, akkor azok soha nem lesznek rentábilisak és nyereségesek. Ha már valami ilyen vállalkozást, indulót támogatni kell, akkor már baj van, szerintem. Inkább a környezetet kell fejleszteni, olyan vállalkozói környezetet kell kialakítani, ahol a vállalkozások egészségesen tudnak működni, és erre kellene az uniós forrásokat és erre kellene a hazai forrásokat is összpontosítani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szilágyi képviselő úr, utána Zakó képviselő úr, utána pedig átadom önöknek a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Szalay Ferencnek a mondatai egy újabb kört inspiráltak. Az előbb általam említett dolgok azok nem csak egy bank és elvileg egy magyar cég közötti problémát jelentik, azért is vetettem fel, mert véleményem szerint ennek sokkal nagyobb hatásai vannak, amit Zakó képviselő úr is mondott, hogy például ennek a banknak alapvetően az ingatlan tulajdonba vétele az érdeke és nem az üzemeltetés. Tehát ezért mi fog történni? Az fog történni, hogy jóval ár alatt majd túlad ezeken az épületeken vagy irodákon, és ez hatással van a többi résztvevőre is, hiszen lehetetlenné teszi majd a piaci működést a többi résztvevő részére is. A másik az, hogy mennyire lehet ez az a gyakorlat, ami már ebben az országban más gazdasági területeken megvalósult, hogy egyszerűen csak a konkurencia kiszűréséről van szó, semmi másról, tehát azért történnek meg ezek a dolgok. Tehát szerintem, és itt az államhoz szeretnék szólni, szerintem vizsgálni kellene ezt a versenyhivatalnak, és nem tudom vizsgálta-e egyáltalán, foglalkozott-e vele, mert ez egy nagyon lényeges kérdés lenne.

Vizsgáltnia kellene az államnak azért is, mert a közvetlen hatások által meg kell nézni, hogy hány ember került mondjuk ennek nyomán az utcára, vagy pedig hány cég ment tönkre. Én nem is értem egyébként, hogy a PSZÁF mondjuk miért nem vizsgálta eddig, és tényleg nem próbálok én összefüggéseket keresni és remélem, hogy nincsenek is, de tudjuk, hogy a PSZÁF élére delegált úr nagyon sokáig ennél a banknál dolgozott.

Aztán, ami még nagyon lényeges lenne, azt is figyelembe kell venni, hogy vajon véletlen-e az, hogy szinte az elsők között hozta létre ez a bank a biztosítéki ingatlanok begyűjtése céljából a saját tulajdonú ingatlan alapját Magyarországon, és hogy kiknek értékesítik. Ezek, azért mondom, hogy nagyon lényeges kérdések, mert egy dolgot szeretnék kérni csak a kormánytól ezzel kapcsolatban, véleményem szerint létre kellene hozni valami olyan szervezetet, akihez ezek a tulajdonosok vagy ezek a cégek fordulhatnának, és semmi másért csak egyszerűen jogi felügyeletért.

Tehát én azt mondom, hogy ha valóban tarthatatlan az állapot és valóban a bank érvényesítheti a biztosítéket és jogilag ezt megteszi, akkor ez természetes dolog, hiszen ha valaki felvett hitelt mondjuk egy szállodára és nem tudja ezt a vállalkozást folytatni, akkor a banknak vannak érdekei és azt is tiszteletben kell tartani, de ez maximálisan a magyar törvényeket betartva történjen. Tehát legyen védelme azoknak a szállodatulajdonosoknak, akik próbálják megoldani ezt a dolgot, és ilyenre csak az állam lenne képes véleményem szerint, hogy megfelelő olyan védelmet adjon, hogy ezek az ügyek jogilag rendeződhessenek és az állam érdeke is az, hogy ezek a szállodák működjenek, ahogy az előbb is elmondtam, tehát amilyen segítséget lehet, azt adják meg, főleg ebben a gazdasági helyzetben. Úgy, ahogy a kormány is minden politikai részről megpróbál segíteni a devizahiteleket nyögő magyar családoknak, ugyanez a jog, nem is ennyi, hanem csak egyszerűen egy jogi felügyelet úgy érzem, hogy megilletné azokat a szállodákat, vagy azokat a vállalkozásokat, akik szállodákat üzemeltetnek és ugyanúgy a devizahitelek hatására egyre nehezebb helyzetben vannak. Köszönöm.

ELNÖK: Zakó képviselő úr.

ZAKÓ LÁSZLÓ (Jobbik): Köszönöm, csak röviden. Azért szeretném megvédeni a szakmában dolgozót, tehát kétkezi munkát végzőket, ők többnyire fiatal szakképzett emberek, több nyelven beszélnek, és a koruknak, végzettségüknek megfelelően lelkesen igyekeznek a munkahelyükön helytállni.

Szeretnék majd egyszer az életben olyan kimutatást is látni, hogy hány szakmailag képzett és szakmát, iskolát végzett szállodatulajdonos van, szerintem a két kezem lehet, hogy elég lenne a megszámlálásukra. Válasszuk ketté. Van egy felépített szálloda, elindul, működik és egyfelől a rájuk rótt terheket nem tudják kifizetni, ezért elbocsátanak. A szállodai színvonal lehet, hogy ezzel még csökken is és fizetik az Artisjust, fizetnek mindent - és most régi sérelmeket megint nem kezdek el felsorolni -, és a tulajdonos nem a pozitív eredményt, a nyereséget akarja kivenni, ő mindenből kivieszi a magáét. Köze nincs a szakmához, ő egy jó üzletet látott ebben, aki a banki kapcsolataival vagy egyéb módszereivel megteremtette annak környezetét, hogy belevágjon ebbe a beruházásba és menekíti ki a vagyonát.

Tehát még egyszer, a csillag besorolás vagy az induló irány már meghatározza annak a szállodának a jövőjét, azt elfogadom, de amikor elkezdi működni, akkor azért tartsuk tiszteltben az ott dolgozókat, hogy ők mindent megtesznek, nem minden rajtuk múlik. Képzelnék el egy olyan munkahelyi környezetet, ahol hetente fél napokon keresztül kell kísérgetni az akkor még az ÁNTSZ, az adóhatóság, az állatvédelmi hatóság, a munkaügy, a munkavédelem embereit, az Artisjus ügynökét és mindenkit, le kell ültetni, jegyzőkönyveztetni, nem lehet így dolgozni, ez az a vonal, amit az elején mondtam. De azért a szakmában dolgozók áldozatok, és sajnos nem igazán ők irányítják az eseményeket, újfent ezért kértem ismét szót, a befektetők, szélhámosok kiszűrésére szeretném fektetni a hangsúlyt. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt átadnám a szót, kérdezném, mint rendkívül felkészült turisztikai szakembert, Magyarországon szállodaláncok működtetik a szállodákat, vagy magánszemélyek.

KOVÁCS ISTVÁN főtitkár (Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége): Is.

ELNÖK: És ez arányában körülbelül hogy van?

KOVÁCS ISTVÁN főtitkár (Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége): Bonyolult. Van Magyarországon mintegy 850 szálloda. Szállodalánc, ami szállodaláncnak minősíthető, a Danubius nagyjából 20 szállodával, egy másik 18-20 szállodával, az negyven, a Hunguest megint 20 szállodával, és még néhány önállóan működő, de szállodalánchoz tartozó szálloda, tehát magyarul az összes Magyarországon levő szállodából nagyjából talán 100, vagy 100-nál valamivel kevesebb az, ami valamilyen szinten szállodalánchoz tartozik. Ezeket a szállodaláncok működtetik, van úgynevezett franchise rendszer és bizonyos számú szálloda, ezeknek a száma nem túl magas, 15-20-nál nem magasabb, az összes többi magánszemélyek vagy magánszemélyek által alakított társaságok működtetik.

ELNÖK: Azért kérdezem, mert nem lehet egy olyanban gondolkodni, hogy azokat a szállodákat, amelyeket az állam állami forrásból támogat, valamilyen szinten egy egységes rendszert is alkotnak. Mondom, én nagyon nem értek ehhez, csak végiggondolva azt, hogy ezek az önállóan álló, egyedül álló szállodák ezek valószínűleg egyedül gyengébbek, mint úgy egyben. Lehet, hogy ez messze megy, csak most így hirtelen agyemenésem támadt, ezért elmondtam, de akkor átadnám önöknek a szót.

Baranyay László elnök-vezérigazgató (MFB Zrt.) válaszadása

BARANYAY LÁSZLÓ elnök-vezérigazgató (Magyar Fejlesztési Bank Zrt.): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Nagyon sok minden hangzott el, úgyhogy erőteljesen kínálkozna a lehetőség arra, hogy ha az ember mindegyikre megpróbálna részletesen reagálni, akkor ez egy viszonylag hosszú bizottsági ülés lenne. Ha megengedik, mindenre részletesen

nem, de néhány mozzanatra megpróbálnék reagálni, esetleg olyanokra is, amelyek nem közvetlenül a fejlesztési bank tevékenységéhez, illetve a hozzátartozó szállodákra vonatkozó észrevételek voltak, hanem talán ennél általánosabbak is.

Elhangzott az, hogy Magyarországon hogyan üzemelnek a szállodák: tulajdonosok vannak, láncok vannak, egyebek vannak. Nem olyan régen - van az a kicsit keserű vicc, hogy néhány hitelintézet is tulajdonképpen már szállodaláncokat üzemeltet - én is említettem, hogy nekünk 15 ilyen elemünk van, ez már majdnem akkora, mint a Danubius, és ha ezt megfelelően tudnánk üzemeltetni, akkor lehet, hogy konkurálhatnánk vele. De ugye a sajátossága ennek az egésznek az, hogy a szállodaláncoknak, illetve általában a szállodáknak is befektetői oldalról két jellemzője van: vagy szakmai befektető foglalkozik vele, aki nem biztos, hogy rendelkezik megfelelő pénzügyi háttérrel, tehát az még kiegészül valami pénzügyi hozzájárulással, vagy pedig pénzügyi befektető, tulajdonképpen pénzügyi megtérülési szempontok alapján vállal szerepet szállodákban vagy szállodaláncok üzemeltetésében, de az üzemeltetést másokra bízta. Hogy kikre bízta, ez már önmagában egy érdekes kérdés. Pénzügyi befektető önmagában ritkán szokott szállodát vezetni, bár van olyan is, aki ezzel próbálkozik, tudnék konkrét példát mondani a mi gyakorlatunkból is, nem a legjobb eredményekkel, ezt szeretném hozzátenni. Ez is egy szakma, egy pénzügyes lehet, hogy feltételezi magáról, hogy mindenhez ért, én azt gondolom, hogy ez egy tévedés, tehát a megfelelő szakembereket kell megtalálni, ha ezek rendelkezésre állnak.

Azonban ebben a szakmában is van egy elég jelentős változás, egyrészt a pénzügyi befektetők is igyekeznek megválni a portfóliójuktól jelen helyzetben, meg a szakmai befektetőkre is jellemző. Közelmúltban Magyarországon is történt ilyen, nem is kevés. Magyarország egyik legdrágább, vagy talán a legdrágább szállodájában történt egy tulajdonváltás éppen messze tőlünk, megnevezni nem szeretném, mert nem akarok senkinek se reklámot csinálni, se hitelrontást elkövetni. De ugyanez vonatkozik másra is, tehát a szakmai befektetők is időnként előállnak azzal, hogy cserélődnek a szakmai befektetők és mások jönnek be, más megközelítéssel, más üzleti filozófiával, más háttérrel, beleértve ebbe a pénzügyi hátteret is és ez is változtat a helyzeten.

Ez itt is fennáll, amit Szalay képviselő úr, alelnök úr mondott volt, hogy próbáljuk egységesen üzemeltetni, nyilván vannak törekvések erre. Sőt ennél többet is lehet mondani. Magyarországnak van olyan társasága, a Magyar Turizmus Zrt., hogy konkrétan is megnevezem, akinek feladata például, hogy mondjuk az állami portfólióba tartozó társaságoknak, ha vannak lehetőségei, akkor ezeket megpróbálja megjeleníteni különböző helyeken. És ilyen értelemben van egy viszonylag jó együttműködés nem csak azoknál az elemeknél, amelyek közvetlenül hozzánk tartoznak, úgy értem, a magyar turizmus tulajdonosi irányítása a bank feladata. Általában szélesebb értelemben is megpróbáljuk ezeket a termékeket, ezeket a szolgáltatásokat és a hozzákapcsolódó, tehát nemcsak a pusztában elhelyezett szállodát, hanem a hozzákapcsolódó egyéb lehetőségeket, hogy ezt a szép sokat használt kifejezést használjam, a szinergiákat is feltárni és megfelelően érvényesíteni. De ennek aztán továbbmenően további elemei vannak, ezt egy stratégiába illeszkedően lehet elvégezni és nemcsak szállodai, turisztikai, idegenforgalmi vagy sport, hanem még ennél szélesebb aspektusai is vannak.

Bocsánat, csak egy példát mondok erre. Kiváló szállodáink vannak, nyilván most nem olyan magas feltöltöttséggel, de mondjuk ezeknek a megközelítése közösségi közlekedéssel, gépkocsival nem mindig tartozik a könnyű feladatok közé. Tehát vannak egyéb környezeti feltételek is, amelyek szintén fontosak ahhoz, most nem akarok senkinek reklámot csinálni, de mondjuk a kis eldugott osztrák településeken lévő ilyen szolgáltatásoknak az elérhetősége bármilyen szempontból és az ott lévő egyéb szolgáltatási környezet, ha azt összehasonlítjuk akár még a Nyugat-Dunántúlon lévő magyarországi hasonló vagy még jobb természeti adottságokkal, mert jobb a fürdő, jobb minőségű a víz, több gyógyászati célra használható,

nem mondom tovább az elemeket, mégis eltérő a helyzet, mert az egyiknek az egyéb környezete sokkal kedvezőbb, mint a másinak. És, ha megyünk kelet felé, akkor ez a helyzet kedvezőtlenebbé válik folyamatosan.

A harmadik, ami itt felmerült, és akkor most már bocsánat, a szakmai kérdések felé szeretnék menni. Bár egy mozzanatot még elmondanék, mondjuk 2008 előtt az, hogy a hitelintézeteknél egy jelentős likviditástöbblet volt és ennek következtében keresték a kihelyezési lehetőségeket, talán durvábban úgy is meg lehetne ezt fogalmazni, hogy viszonylag könnyű feltételekkel rángatták be az ügyfeleket és ajánlottak nekik jó lehetőségeket. Ennek látjuk bizonyos elemeit, mondjuk az ingatlanépítkezés különböző más területein is, a lakásoktól kezdve a kereskedelmi ingatlanokig bezárólag, és nyilván ebbe beletartoznak a turisztikai célú beruházások is. Ez a helyzet azóta gyökeresen megváltozott, tehát ma nem ez a helyzet. Ma az a helyzet, hogy ha prudens - hogy ezt a szép idegen kifejezést használjuk - magatartást tanúsít egy hitelintézet, akkor az ilyen befektetésektől és az ilyen finanszírozásoktól hihetetlen mértékben próbál tartózkodni. Tehát, ha valaki azzal bekapogtat az ajtón, hogy lenne egy nagyon jó ötlete és szeretne, mondjuk ingatlan vagy szálloda beruházást, vagy a még ehhez kapcsolódó fürdő vagy wellness szolgáltatásokat is biztosító, akkor lehet, hogy a biztonsági szolgálatnál tovább már nem jut egy hitelintézetnél, tehát igazából komolyan nem állnak vele szóba, mert mindenhol ez komoly probléma. A kockázatok mérséklése van terítéken és nem többlet-kockázatok vállalása, és a meglévőknek lehetőség szerint kulturált vagy kevésbé kulturált eszközökkel - ahogy Szilágyi képviselő úr is említette - a kezelése, de adott esetben az erőszakos vagy erőszakosabb eszközöknek az alkalmazása is.

Ez egy nagyon messzire vezető probléma, nem szeretnék benne elmélyülni, de ebben a közegben, hogy mit lehet tenni, az egy nagyon fontos kérdés. Nyilván mi egy olyan hitelintézet vagyunk, kizárólagosan állami tulajdonnal, akinek az a feladata, hogy a rábízott eszközöket gondosan használja, ezért a korábbi esetekben egy felülvizsgálati periódust kellett elvégezni, és azt kell megtenni, hogy hogyan lehet a feltételek változtatásával, mondjuk így: a veszteségek minimalizálását elérni. Hogy ezek a veszteségek összességében mekkorák lesznek, erre különböző becsléseket lehet végezni, adott esetben ennek a portfóliónak a vesztesége elérheti a teljes kihelyezésnek az 50 százalékát is, ami egy elég súlyos szám, mint említettem önöknek. De nyilvánvalóan a törekvés az, hogy ennél kevesebb legyen, és megpróbáljuk ezt úgy átalakítani, hogy a benne lévő, ténylegesen – hogy is mondjam – azokat a szándékokat, hogy itt valami értékeremtés történjen, valami szolgáltatás többlet nyújtására kerüljön sor, elérhető legyen akár külföldiek vagy belföldiek számára is, ha ez a szándék, akkor ezt próbáljuk szolgálni. Ha más szándékok voltak vagy vannak, akkor ezeket pedig próbáljuk a nyilvánosságra hozni, és ennek megfelelően próbálunk eljárni, mert ilyenek is vannak.

Bocsásson meg, mert én egy ellentétes példát tudok mondani. A hitelintézetet én nem nevezném meg, amit ön tett, valószínűleg engem beperelnének utána, hogy rontom a hitelét, mert együttműködő partnerünk is, ha úgy tetszik társunk is ez a hitelintézet bizonyos ügyekben. De tudok olyan példát is mondani, amikor birtokvédelmi okból, adott esetben abból kiindulva, hogy egy szállodában a szálloda tulajdonosa bent is lakik, mellette még van 90 szoba, a mi jogos érdekünket nem tudtuk érvényesíteni mind a mai napig. És ugye minket távolítottak el, ahogy ön fogalmazott, ilyen kopasz verőemberekkel, tehát a mi embereinket fenyegették, amikor a bank, ha úgy tetszik, az állam, jogos érdekeit próbálta meg érvényesíteni, tehát van ellentétes példa is ilyen szempontból, jóllehet nyilvánvalóan próbáljuk a törvényes utat betartani, és ezt nagyon fontosnak tartom, hogy mindenkinek ezen az úton kellene haladni, a törvényesség maximális betartásával. Csak ez időnként olyan értelemben nem könnyű, hogy a törvényes út időnként hosszú és rögös és ezt végig kell járni és van, ahol gyorsan kéne és bizonyos esetekben mi ezt nem tehetjük meg. Nyilván mások

megteszik vagy megtehetik azon egyszerű oknál fogva, mert a törvényesség érvényesítésének az átfutási ideje sajnálatos módon helyenként lassú, nekünk legalábbis ilyen tapasztalataink vannak, lehet, hogy máshol ez nem így van, de ezeken a területeken időnként ezzel lehet találkozni.

Amit meg tudunk tenni és ezeket meg is tesszük, ha életképes, minimális életképességet mutat egy projekt, akkor megpróbálunk a tulajdonosokkal, tulajdonossal, még egy fontos szempont zárójelben, hogy mi a világos tulajdonosi struktúrát alapvető feltételnek tekintjük, tehát azokkal a tulajdonosi konstrukciókkal, ahol ez nem áttekinthető, nem világos, nem transzparens, azokkal nekünk nincs mit kezdeni, tehát ilyenekkel eleve nincs finanszírozási kapcsolatunk. Örökölt van, azon próbálunk változtatni és feltárni, hogy igazából ki az, aki mozgatja a szálakat és ennek megfelelően eljárni, ez nem könnyű feladat, mert a törvényességi lehetőségeink az ország határánál részben lezárulnak, részben azon kívülre pedig mások közreműködésével tudunk csak túllépni, nyilván ebben az állami szervezetrendszer igyekszik segítséget nyújtani, de a lehetőségei az állami szervezetrendszernek is korlátozottak.

Ahol ilyen változtatási lehetőség van, ott mindenféle eszközzel élünk. Tehát a fizetési könnyítéstől kezdve az átütemezésig, további törlesztési moratórium adásáig – nem sorolom fel az összes pénzügyi technikát természetesen –, tehát számos lehetőség van arra, ahol az életképességnek a minimális esélye fennáll, reális vagy reális megközelítések és tervek, módosítások megfogalmazhatók, és ezeket szakmailag lehet értékelni, akkor mi ezeket a könnyítéseket, ha úgy tetszik, az ebben való együttműködést minden esetben megteesszük. Van, ahol ezekre úgy tűnik, hogy már nincsen mód. Tehát egy felszámolási eljárásból úgy kijönni, hogy az eredeti állapotot helyre lehessen állítani, ez valószínűtlen, és azért több ilyen eset is volt és jelen pillanatban is van.

Ahol nincsenek még befejezve a beruházások vagy befejezték a beruházásokat, de még nem adták át, nem üzemeltetik, ott pedig megpróbáljuk megtalálni azt a módot, hogy a beruházás befejezésének a legegyszerűbb, a leggyorsabb és a leghatásosabb eljárása mi lehet. Ahol pedig már készen van, csak az átadás olyan értelemben nem történt meg, hogy nem vették használatba, tehát nem üzemel, ott pedig azokat a megoldásokat keressük, hogy - mint ahogy ezt többen megfogalmazták - természetesen egy bezárt objektum bevétel semmiképpen nem hoz, költségei azért annak is vannak. Mert mondjuk, ha egy jól felszerelt és magas színvonalú építményről van szó, helyenként hajlamosak az emberek ott mindenféle technikákkal a már beszerelt eszközöket valamilyen módon eltávolítani, és azért azt védeni, őrizni kell, meg az állagát is megfelelő szinten meg kell próbálni fenntartani, de azért itt ennek is vannak viszonylag jelentős költségei.

Azzal maximálisan egyetértek és a magunk részéről mindent meg is fogunk tenni annak érdekében, hogy ebben hatékonyan közreműködjünk, hogy egy turisztikai fejlesztési stratégia mentén a rendelkezésre álló, ma már valószínűleg még szűkösebb erőforrásoknak a szakmailag indokolt felhasználását segítsük elő, és ehhez megfelelő tudást, tapasztalatot, ami rendelkezésünkre áll, jöllehet mi nem vagyunk szállodai üzemeltetők, de azért bizonyos tapasztalatokat felhalmoztunk ebben a kérdésben. Mindenki tanul a saját kárán vagy próbál a másén is, ebből egy elég komoly tapasztalati anyaggal rendelkezünk, úgyhogy valószínű, hogy több munkatársunk lenne, talán magamat is beleértve, aki hosszú könyvet vagy tanulmányokat tudna készíteni a hazai turisztikai finanszírozás sajátosságaiból, beleértve a beruházásokat is, meg az üzemeltetést is, meg azokat a konklúziókat is talán könnyebben le tudnánk vonni, amelyek ebből adódhatnak a jövőre vonatkozóan.

Én a legfontosabbnak azt tartom, hogy a poliszi, tehát a politika meghatározás szintjétől kezdve a szakmai programok kidolgozásáig egy széles párbeszéd, és a múlt tapasztalatainak egy realista kritikus feldolgozása alapján lehessen előremenni, figyelemmel arra a helyzetre, amiben jelen pillanatban vagyunk. Vagyis arra, hogy a következő egy-két

esztendő azért nem a turizmus fellendülésének az időszaka lehet sem Magyarországon, sem az európai térségben, hanem arra kell berendezkedni nagyjából, hogy ahol csak lehet, az értékeket mensük, fenntartsuk és kidolgozzunk olyan megoldásokat, amelyek komplex módon ennek a problémakörnek a további megoldását segítenék elő. Mi ebben mindenféleképpen közreműködtünk a múltban is és a jövőben is szeretnénk közreműködni, nemcsak a tapasztalatainkkal, tudásunkkal, ha van ilyen, hanem azokkal az erőforrásokkal is, amelyek a rendelkezésünkre állnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Helyettes államtitkár asszony, tessék parancsolni!

Dr. Földi Enikő helyettes államtitkár (NFM) válaszadása

DR. FÖLDI ENIKŐ helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. Az elején én direkt nem akartam sokat beszélni a tekintetben, amit leírtunk vagy ezt kiegészítendő, amit leírtunk, mert azt gondoltam, hogy elsősorban a szakma, illetve elsősorban az MFB az, aki ilyen módon a mostani napirendhez képest tud tényleges tényekkel szolgálni, azonban a kérdések kapcsán mégiscsak kiegészíteném egy picit ezt az anyagot, és már a kérdések megválaszolása tekintetében.

Tehát a turisztikára a hazai források álltak rendelkezésre 2001 és 2004 között. Ezek a pályázatok gyakorlatilag egy 5, illetve turisztika esetében 10 éves fenntartási időszakot követelnek meg a beruházás befejezésétől kezdve. Tehát elmondhatjuk azt, hogy ezeknek a tapasztalatait még csak folyamatban lévőként tudjuk kezelni, de az mindenképpen sokat jelent, hogy 36 projektből 7 esetében már jelezte a támogatót, illetve eljutott egy olyan szakaszba, amikor már felszámolási eljárás alatt áll. Tehát ezeknél itt csatlakoznék a vezérigazgató úr által elmondottakhoz, ezeket ilyen módon kezelni sokkal nehezebb már a mi részünkről, mintha egy megelőző stádiumban lennének.

A hazai források különböző célleírányzatokon keresztül valósultak meg. A Fejlesztési Minisztériumhoz került át, egyébként nyilván nemcsak a turisztikai célleírányzat, hanem egyéb gazdasági célleírányzatok is. Ezt abból a szempontból szeretném elmondani, hogy amiről az előbb a bizottság beszélt, illetve javaslatként felvetette, mi elkezdjük ezt a munkát. Ez a munka azt jelenti, hogy átnézzük azokat a pályázatokat, folyamatban lévő projekteket, amelyeknél az akkori időszakban, amikor ezek a támogatások, illetve szerződések készültek, milyen típusú vállalkozások, illetve kötelezések voltak előírva. Egy példát hadd mondjak. Abban az esetben, amikor bármilyen gazdaságfejlesztési típusú pályázatról van szó, és vállalt mondjuk a pályázó iksz forint nyereséget minden évben, ezt a nyereséget a mérlegében ki tudja mutatni úgy, hogy a működési költségek között, illetve ha csak az üzemi eredményt nézem, akkor látszik, hogy megtartotta ezt a pozitívát. De ha ő hitelt vett fel, svájci frank alapú hitelt vett fel, akkor ugye az árfolyam-különbözet ilyen módon hat a mérlegre, és ezért a mérlegnek a fő száma adott esetben negatív. Tehát csak példaként mondom el, hogy ilyen módszertannal szeretnénk végigmenni ezen, és megnézni konstrukciónként, hogy mi az a lehetőség, amivel ilyen módon tudunk élni, nyilván a meghatározott és a meglévő jogi keretek között. Jelen esetben azt, hogy az üzemi eredményt fogjuk nézni és adott esetben elfogadjuk ezt a teljesítést. Ezzel csak azt akartam mondani, hogy megindult egyébként a minisztériumban egy ilyen típusú munka a hazaiakra vonatkozóan.

Az EU-s pályázatokkal kapcsolatban pedig az látszik, és itt is látszik minden egyes operatív programra vonatkozóan alkalmazott módszertanunk, hogy mindenképpen mindenhova stratégia alapján szeretnénk a pénzeket kihelyezni. Ezek a stratégiák a szakminisztériumoktól kell, hogy érkezzenek, akár a Fejlesztési Minisztériumba, akár az NFÜ-be, tehát mindenképpen szeretnénk egy olyan évet adni neki, aminek nem az a következménye, hogy itt is, ott is, amott is felépül valami, vagy ami a trendi, ha szabad ilyen

kifejezést mondani, mindenki azt csinálja, hanem egy ilyen típusú fejlesztés. Ez nyilván most össze fog érní azzal a január 1-től hatályba lépő új szabályozással, ami ugye a fejlesztési törvényre vonatkozik a megyék, illetve az rft-knek a fejlesztési feladataival. Tehát nem öncélú, azt szeretnénk csak kihangsúlyozni, nem öncélú most sem egyébként az a pályázati elosztó tevékenység, ami alapján a szakmát is, a szállodaszövetséget, a Turizmus Zrt.-t minden esetben belevonjuk abba a pályázat-előkészítő bizottságba - vagy mindegy is, hogy hogyan nevezzük -, ahol várjuk mi ezeket a típusú szakmai megoldásokat és szakmai érveket, ami mellett ezeket ki fogjuk írni. Azért beszélek jövő időben, mert megint leszűkítve gyakorlatilag a szállodák támogatására vonatkoztatva az európai uniós támogatási lehetőségeket, az látszik, amit bele is írtunk az anyagba, jelen pillanatban egy olyan EU-s pályázat van, ami megpályázható, viszont tervezünk még – és ezt is leírtuk – többet. Ezeknek a tervezési folyamata és tervezési logikája már azt tükrözi, amit egyébként a bizottság ilyen módon elvár.

Ami az önerő kérdését illeti. Van olyan pályázati konstrukció, de ez nem a turisztika vonalán egyelőre, és nem a regionális operatív programok, hanem a gazdaságfejlesztési operatív programok esetében, ami egy ilyen kombinált konstrukció, és ebben már pont az jelenik meg, hogy együtt kezeljük a pályázati támogatást, tehát a vissza nem térítendő részt, az önerőt, illetve a visszatérítendő hitel kérdését, és ezt egy csomagban kezeljük. Ezzel megint csak azt akarom mondani, hogy az a típusú gondolkodás, ami arra irányult, hogy az önerőt biztosító bankkal való együttműködés a tekintetben, hogy ugyanaz a grémium tudja megvizsgálni a projektet szakmai szempontból, EU-s támogathatósági szempontból és az önerő szempontjából is fenntarthatósági szempontból, ilyen módon szintén elindult ez a típusú gondolkodás, és mondom, ebben a konstrukcióban ez egy futó és kialakult verzió is.

Ezen túl még talán azt tudom elmondani, hogy mi is ezerszer hangsúlyozzuk ezt a stratégiát, hogy a stratégia mentén kellene működni, és nagyon szeretnénk, ha a turizmus törvény ilyen módon egy picit előre lendülne. Ami pedig még szintén, akár a prevenció, akár az a típusú segítség a pályázatok során vagy a kedvezményezetteknek, amit menet közben lehet adni, arra pedig azt tudom mondani, hogy most van a kormány előtt az az előterjesztés, ami arról szól, hogy gyorsítanunk kell az EU-s pályázatok minden szegmensét, felhasználását és minden szegmensét. Ez pedig maga után vonja annak a 4/12-es kormányrendeletnek a módosítását, ami ezeknek a szabályait leírja, úgyhogy ezekben ezeket a típusú általánosságra is vonatkoztatható megjegyzéseket próbáljuk majd kezelni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm.
Kovács úr!

Kovács István főtitkár (MSZÉSZ) válasza

KOVÁCS ISTVÁN főtitkár (Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége): Néhány kérdésre röviden visszatérek. Elhangzott, hogy talán nem jó a szállodafejlesztési irány, mert az alacsonyabb kategória van fejlesztve, tehát hogy mindig a befektető dönti el, hogy mit fejleszt, és hogy miért nem tervez elsősorban alacsony osztályú szállodákat, amire egyébként lenne kereslet, ugyanis olyan alacsonyak az árak Magyarországon, az alacsonyabb osztályú szállodákban nem tudják olyan alacsonyan adni a szobáikat, hogy az megtérüljön, ezért gyakorlatilag elküldik a piacról. Nincs itt nálam a pontos statisztika, de ha egy más Közép-európai vagy európai országhoz hasonlítjuk a magyarországi szállodák megoszlását, akkor megdöbbentő, hogy nálunk az 1-2 csillagos szállodák aránya 7-8 százalék körül van, ha száznak vesszük az összest, a 3 csillagos 30-35 százalék és meghatározóak a 4 csillagos szállodák döntően az elmúlt évek miatt. De éppen ez az oka, olyan alacsonyak, erős a túlkínálat, az erős verseny, az egészségtelen árverseny miatt olyan szinten lementek az árak,

hogy 1 és 2 csillagos szállodát nem lehet fenntarthatóan működtetni, kiszorultak a piacról, bezártak és nem nyílnak újak ezen a területen.

Nemzetközi kitekintés, hogy hol állunk. Egyrészt szeretném jelezni, elmondani, hogy mivel a Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége csinál egy havi összesítést, ami megjelenik a sajtóban, sok helyre eljuttatjuk, ha önök nem kapták meg, akkor szívesen el tudjuk önöknek juttatni minden hónapban, fent van a szövetség honlapján. Ebben részben a KSH adatok alapján, részben vannak olyan nemzetközi marketing cégek, amelyek a szállodák teljesítményét az egész világon figyelik, és abból pontosan meg lehet látni, hogy hol mi történik. Nincsenek jó híreim, a magyar szállodaipar minden szempontból nagyon gyenge pozícióban van, bármilyen összehasonlításban nézzük. Ha Közép-európai összehasonlításban nézzük, akkor lényegesen gyengébb a teljesítményünk, mint Csehországban, vagy lényegesen gyengébb a teljesítményünk, mint Ausztriában. Vonatkozik a szállodák szobafoglaltságára, vonatkozik az átlagára, azt lehet mondani, hogy ezekben az országokban több szobát adnak el magasabb áron, tehát nem igaz az, feltételezés, hogy ha alacsonyabb áron adnánk el, akkor több vendég lenne, nem lenne több vendég. A vendég odajön, ahol jó szolgáltatást kap, megbízható szolgáltatást kap, olyan helyre megy, aminek jó a hírneve, jó az imidzse és ez alapján választ.

Na most, csak hogy egy-két számot mondjak. Budapest Béccsel, Prágával összehasonlítva lényegesen gyengébb teljesítményt mutat. Bécsben akár a szállodai szobafoglaltságot nézzük, 5-10 százalékponttal magasabb, részben a hotel elfoglaltság, mint Budapesten, Prágában 5-6 százalékponttal magasabb, mint Budapesten, a bécsi szállodaárak átlagosan 35-40 százalékkal magasabbak, mint Budapesten, a prágai árak 5-15 százalékkal magasabb, mint Budapesten – tehát többet adnak el magasabb áron. Van ez a bizonyos anyag, amit mondtam, amit magunknak készítünk egy nemzetközi felmérés alapján, ez összehasonlítja folyamatosan havonta 40 európai városnak a szállodai mutatóit, ebben benne van Budapest is, és ez alapvetően három mutatószám, nem olyan bonyolult szakma ez. Szobafoglaltság, az átlagár és az egy kiadható szobára jutó bevétel. Ez megvan euróban, dollárban, mindenféle valutában. Budapest a 40 város között általában a 38-40. helyen van, a végén van.

Tehát rendkívül gyengék Budapestnek a mutatói és ennek sok oka van, nem akarok most belebonyolódni, hogy mi minden oka van, de ez nekünk nagy baj. Egyébként a magyar turizmus szempontjából azért különösen nagy baj, mert nem tudom, hogy tudja-e mindenki az asztal körül, hogy a magyarországi összes szállodabevételnek több mint 50 százaléka Budapesten realizálódik, itt keletkezik; tehát, ha Budapest turizmusa – ha szabad azt mondanom – náthás, akkor a magyar turizmus tüdőgyulladást kap. Ahhoz, hogy kilábalás legyen ezen a területen, kulcskérdés lenne Budapest turizmusának dinamizálása, egyebek mellett természetesen.

Még egy egy-két dolgot az okok között hadd mondjak. Tudjuk, hogy a magyar gazdaság helyzete most nem arról szól, hogy adót csökkentünk, ezt fájó szívvel, de tudomásul vesszük, megértjük. Ausztriában az átlagár 18 százalék, Ausztriában 8 százalék, Csehországban 9 vagy 10 százalék, tehát nagyjából 9-10 százalékponttal gyengébb. Ez azt jelenti, hogy magasabb áron adják el, de kevesebb az állami elvonás, több marad a vállalkozónak, aki jobban tud fejleszteni, jobban tud minőséget adni. Nálunk a probléma a szállodák rossz pénzügyi helyzeténél, hogy romlik a minőség. Az, hogy folyamatosan létszámleépítés van, hogy a hotelek nem tudnak annyi pénzt akkumulálni, ha szabad mondanom, hogy a fenntartásaikhoz a szükséges fejlesztéseket minőség javítással elvégezzék, ez folyamatos minőségromlást jelez, és ez természetesen az egész magyar turizmus versenyképességi romlását is okozza. Tehát az egyik az áfa, egy másik dolog, hogy sokkal többet költenek turisztikai marketingre és többet költ Ausztria, Csehország minden összehasonlításban nagyságrendekkel többet költenek. Mi nem tudunk eleget költeni, ez

nekünk hiányzik, tehát mi a Magyar Turizmus Zrt.-vel is rendszeresen kapcsolatban vagyunk, tudjuk, nyilván a költségvetés jelenlegi helyzetét ismerjük, de itt látni kell, hogy ilyen területen a nagyobb befektetés túlságosan gyorsan megtérülne az országnak. Nem akarok most a részletekbe belebonyolódni.

Egy másik téma a SZÉP-kártyával kapcsolatban. Ahhoz, hogy a magyarországi szállodákban a hazai vendégszám az elmúlt években közel 50 százalékkal felment, a 2000-es évek elején 25-30 százalék volt az országos átlag, ma már közel 50 százalék, ebben meghatározó szerepe volt az üdülési csekknek, az egy nagyon jó eszköz volt a belföldi kereslet élénkítésére. Mi, mint Szállodák és Éttermek Szövetsége nagyon jó eszköznek tartjuk a SZÉP-kártyát, azt gondoljuk, hogy egy korszerűbb dolog, a szállodák számára kedvező lehet. Gondunk van azzal, hogy talán túl hamar történt az egyik kivezetése, túl gyorsan a másik, pontosabban a másik még nincs a piacon. A múlt héten volt a szövetség közgyűlése, ahol többek között ezzel a témával is foglalkoztunk. Néhány ezer SZÉP-kártya van egyelőre a fogyasztók kezében. A SZÉP-kártya nagy mennyiségben várhatóan 2012 második felében fog megjelenni, tehát magyarul tartunk attól, hogy egyéb gazdasági problémák miatt, mellett, ennek az elterjedése annyi időt fog igénybe venni, ami a szállodákat hátrányosan fogja érinteni.

És attól is tartunk, igen, ami szintén elhangzott, javaslatot tettünk a Nemzetgazdasági Minisztériumnak, meg minden érintettnek, hogy jónak tartanánk, ha bizonyos százalékos arányban lenne meghatározva a SZÉP-kártyát feltöltő összeg felhasználása, tehát magyarul 50 százalék mindenkori ezt a célt szolgálná. Most tudjuk azt, hogy megjelentek egyéb érdekek a vendéglátásnak, a fürdőknek és így tovább, és így tovább. De azt látjuk, és attól tartunk, hogy a választásnál, amikor akár a cégek a dolgozóiknak ajánlják, a dolgozó, a munkavállaló, ha választhat, nem biztos, hogy a jelenlegi anyagi helyzetük mellett ezt fogják választani, tehát nagyon tartunk attól, hogy hiányozni fog a piacról, és ezt látni kell, elsősorban a vidéki szállodákat fogja érinteni. Zömében az üdülési csekket is korábban, és várhatóan ugyanez fog történni a SZÉP-kártyánál is, elsősorban a vidéki wellness gyógyszállodákban, vidéken használják fel: Sopronban, a Balaton mellett, a Tisza-tó mellett, Hajdúszoboszló és így tovább, a fővárosban ez kevésbé jellemző. Ezért javasoltuk azt, amit javasoltunk.

Mi, ahogy értesültünk, hogy csődeljárás indul egy-egy szálloda ellen, ahogy néhány példát itt bevettünk az anyagba, mi természetesen nem tudjuk képviselni, nem ismerjük azt a helyzetet, nem is vagyunk feljogosítva arra, hogy mi bárkit képviseljünk. Szakmai véleményt szívesen mondunk, ha megkérdezzük, és általában mondom, hogy akár a jövőbeni fejlesztéseknél, akár egyéb szakmai kérdésekben a Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége szívesen áll rendelkezésre, rendelkezünk olyan szakmai háttérrel, ami alapján azt hiszem, tudnánk hozzáadott értéket előállítani, ha szabad ezt így megfogalmazni.

Ami pedig a szállodák helyzetéről általában, sok mindent lehet erről mondani és nyilván több napig lehetne ezekkel a témákkal foglalkozni, de kibontakozás pénzügyileg vagy gazdaságilag az, hogy több vendég kell, vagy be kell zárni szállodákat. Most lehet, hogy a piac fog szelektálni: van, aki nem tud túlélni, azt bezárják, van, aki a veszteséget viseli, tehát a lényeg, hogy több vendég kell külföldről és belföldről is. Belföldről segítség lehet a SZÉP-kártya, de itt azért aggályaink vannak, nem akarok ismétetni, több vendég kell, mert a több vendég az, ami magasabb forgalmat generál természetesen. A fejlesztésnél is szelektív fejlesztésre lenne szükség, tehát nem kapacitásbővítésre van elsősorban szükség. Szelektív fejlesztés, tehát mi arra gondolunk, hogy minőségjavítás, felújítás, szolgáltatásbővítés, energiaracionalizálás, hogy hadd soroljak néhányat, ezek lehetnek a jövőben a fejlesztésnek a célpontjai, de nem kapacitásbővítés, főleg szakmailag megalapozott módon. Kellene stabil árfolyam. Azt látni kell, hogy az euró, a svájci frank gyenge, ha nem stabilizálódik – és ennek nyilván messzemenő okai vannak, ez nem ennek a megbeszélésnek a témája -, ha ez nem

javul, akkor mindazoknak, akiknek ilyen adóssága van, a Damoklész kardja van a fejük felett. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.
Szilágyi képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is Baranyay Lászlónak köszönöm szépen, mert elnök-vezérigazgató volt a legracionálisabb és tőle hallottuk talán a leggyakorlatiasabb példákat és megoldásokat is.

Elhangzott most, hogy szelektív fejlődés, viszont szelektív fejlődés nincs anélkül, hogy hitel lenne elsősorban, és ahogy Baranyay elnök úr mondta, hogy 2011 az az állapot, hogy nincs hitel, mert nem mernek hitelt adni. És összegezve azt mondom, hogy ez a turizmus fejlődésének is nagy gátja lehet, ha nincs hitel a piacon.

Összegezve azt látom, hogy mindenképpen állami beavatkozásra lenne szükség ezen a területen, ez egyértelmű számomra, hiszen ha a szállodai minőség romlik, akkor az kihatással van az egész turizmusra, tehát nagyon sok mindenre kihatással van. Hiszen, ha valaki nem elégedett a szállodák minőségével, akkor nem lesz elégedett az egész itt tartózkodásának a nagy részével sem, hiszen rányomja a bélyegét az ő megítélésére az, hogy milyen szállodai színvonalat és milyen szakmai színvonalat kap. Tehát azt mondom, hogy ahol be kellene avatkozni az államnak az elsősorban először is, hogy legyenek megfelelő kedvező hitelkonstrukciók a piacon, ezt mondjuk, adott esetben valószínűleg a Magyar Fejlesztési Bankon keresztül lehetne elérni. Tehát kiválasztani és együttműködést kidolgozni egy olyan hitelintézettel, aki a magyar szempontokat, a magyar gazdaságot, és természetesen megfelelő ellenőrzés mellett növekedést tudna biztosítani ezen a területen. Sőt még esetleg az is felmerül az emberben, hogy hasonlóan, mint ahogy már említettem a családoknál, valamilyen adósságkezelő konstrukciót is kidolgozni, ami megfelelő mind az államnak, megfelelő még mondjuk a Magyar Fejlesztési Banknak is, megfelelő azoknak, akik valóban csak nehéz helyzetbe kerültek és szeretnék törleszteni ezeket a dolgokat.

Még egy dolog felmerült itt, hogy azért is kellene az államnak beavatkozni, hiszen mondom, ez munkahelyek megvédését jelent, a gazdasági növekedésre óriási hatással lehet, sőt munkahelyteremtést is előidézhet, ha fejlődni tud a turizmus. És a Fejlesztési Banknál már 15 szálloda van már a birtokában, még esetleg azon is el lehetne gondolkozni, hogy bármilyen együttműködést szintén az államnál, hogy felállítani egy olyan menedzsmentet, aki lehet, hogy már csak ezzel foglalkozna, együttműködve a Fejlesztési Bankkal, hogy ezek a szállodák normálisan működjenek, adott esetben ne menjenek tönkre, vagy ne szűnjenek meg munkahelyek.

A másik, ami nagyon lényeges volt, hogy említette elnök úr az ellenpéldát. És valóban igaza lehet, tehát egyik sem jó. Én azt mondom, hogy meg kellene teremteni azt a törvényi és jogi háttérrel, amelyik a jog alapján és a törvények alapján mind a két fél érdekeit megfelelően védi. Az sem jó, ha a jogi kiskapukat kihasználva, a bankok nem tudnak, mondjuk jogosan érvényesíteni követeléseket, de az sem jó, ha pedig gátlástalanul érvényesítik ezeket a követeléseket. Tehát én azt mondom, hogy ez lenne a másik nagyon fontos szempont, amit az államnak elvileg biztosítani kellene, hogy azt a megfelelő törvényi és jogi háttérrel, ami mind a két félnek megadja a megfelelő védelmet és megfelelően tudnának működni. Egyébként a minisztérium részéről azt üdvöztetőnek tartom, hogy a pályázatok szempontjából már ez előrevetíti, hogy új szemlélet valósul meg, hogy egy stratégia mentén valósuljanak meg ezek a pályázatok. Hiszen ugyanúgy a pályázatok területén és ugyanúgy esetleg a hitelkonstrukció területén vagy bármilyen fejlesztés területén, ha van egy stratégia és eszerint tudunk működni, akkor minden valószínűség szerint változásokat tudunk elérni. De látszik, hogy nagyon-nagyon sok gond van jelen pillanatban ezen a területen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Van-e még másnak esetleg. *(Nincs jelzés.)*

Köszönjük szépen a tájékoztatót és hadd mondjam a végére, azt gondolom, hogy látjuk a problémát, köszönjük az anyagokat. Azt gondolom, hogy kellőképpen megvilágította a helyzetet, amit viszont Hadházy úr mondott, ha egy kicsit bővebb anyag érkezik hozzánk, az nem baj, mi be szeretnénk nyilvánvalóan vonni önöket a stratégia elkészítésébe, nyilván önöknek is érdekük, hogy ebben közösen működjünk. Én azt látom, hogy ezt csak akkor tudjuk megtenni, ha okosan és nem megrémülve tesszük azt, amit teszünk, mert az állapot látszik, ami van, ebből kell tudni továbbmenni. És biztos vagyok benne, hogy az a stratégia, ami arról szólhat, hogy az attrakciófejlesztés – amit ön mondott Kovács úr, az a szelektív fejlesztések kérdésköre – ez meghatározza a későbbieket. Én nem építenék többet szállodát csak úgy Magyarországon, ha azok működtethetőek, fenntarthatóak és abban a környezetben épülnek az országban, ahol ez tényleg megvalósítható, tehát ezt előbb-utóbb ki kell valakinek mondani. E mögé raknék csak pénzeket, és akkor a banknak is sokkal könnyebb, ha tudja pontosan, hogy igazából mit érdemes támogatni.

Azt gondolom, hogy az attrakciófejlesztés a másik vonal, amiben le vagyunk maradva, jelentősen le vagyunk maradva. Az állam, amiben léphet, én azt gondolom, hogy ha egy picit könnyebb a gazdasági környezet, hogy az áfát valóban, ahogy most hallottuk Kovács úrtól, lejjebb vigye itt ebben a szolgáltatási szférában, mert így nem leszünk versenyképesek sosem, tehát mondhatunk bármit, ha a környező országok elszippantják előlünk a vendégeket.

Visszont visszatérnék még egyszer Zakó képviselő úr kérdésére. Én voltam ebben a bizottságban akkor is, amikor egy holland úriember számolt be a holland turisztikai fejlesztésekről - szerintem Pál Béla képviselőtársam emlékszik rá -, aki az emelt szintű kempingszolgáltatásról beszélt, valami luxus kempingekről, meg apartmanokról, a kerékpáros turizmus és a fiatalabb korosztály megcélzása volt az ő előadásának a lényege. Ebben a kérdéskörben lehet, hogy visszább lehet jönni, nem 1, 2, 3 csillagos szállodákról beszélünk, hanem egy olyan, a termékfejlesztési fejezetbe beilleszthető szolgáltatásról, amit a fiatalabb korosztály és a külföldi fiatalabb korosztály megcélöz, ezek a fejlesztések valószínűleg olcsóbbak is egy kicsit és valószínűleg, hogy mint egy új színfolt a palettán, hozhatna valamit.

Amit mondtam, tartom, szerintem az állam, ha valamibe pénzt ad, akkor akár valahonnan, a Turizmus Rt.-n keresztül, de lehet, hogy más egységein keresztül folyjon be akár, mint a működtetést, az üzemeltetést befolyásoló tényező. Nem kell a szakmaiságon túllépni, mert tényleg az egy nagy baj, ha a pénzügyesek vagy a politikusok hirtelen mindenhez kezdenek érteni, ezt bízzák a szakmára, de a felügyelet és az ellenőrzés nem mindegy, hogy kinek a kezében van, és azt gondolom, hogy kvázi állami szállodalánc segíthet a kérdés megoldásában. Nekem tanulságos volt és nagyon szépen köszönöm a tájékoztatójukat, államtitkár asszonynak pedig azt, hogy már előre gondolkodtak, tehát hál' istennek valószínűleg nyitott kapukat döntetünk akár az elszámolásban, akár a későbbi finanszírozás stratégiai kérdéseiben. Köszönjük szépen.

Tájékoztató a Nemzeti Védjegy bevezetésének tapasztalatairól. Előterjesztő: Nemzetgazdasági Minisztérium képviselője, Magyar Szállodák és Éttermek Szövetségének képviselője

Következő napirendünk a Nemzeti Védjegy bevezetésének tapasztalatairól szól. Dr. Szöllösi Lászlót és Kopócsy Andreát köszönteném.

KOPÓCSY ANDREA (Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége): Kopócsy Andrea vagyok, a Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége képviselőjeként, én fogom a másik oldalt képviselni.

ELNÖK: Köszönöm, hogy itt van, köszöntöm önt is.
Melyikőjük kívánja kezdeni? Tessék parancsolni!

Szöllösi László helyettes államtitkár (NGM) szóbeli kiegészítője

SZÖLLÖSI LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium):
Köszönöm a szót, elnök úr. A másik kollégánomet is hadd mutassam be, Fábián Eszter, szintén a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről van jelen.

A tanúsító védjegy bevezetésének a tapasztalatairól szóló tájékoztatónk a bizottság munkatervében szereplő feladat, hogy ezt át kívánja tekinteni a bizottság, ezért egy írásos tájékoztatót is eljuttattunk a bizottság tagjai számára. Ebben bemutattuk az ezzel kapcsolatos munka előzményeit, azt a munkát, amik 2009/2010-ben, a korábbi kormányzat idején megvalósultak, illetve azokat a teendőket, amelyeket elláttunk, illetve el szeretnénk látni a jövőben. Ennek a tájékoztatónak néhány elemét szeretném csak az önök számára kiemelni, mert gondolom, hogy akik itt tudnak lenni a bizottsági ülésen, feltehetően valamennyire meg is ismerték a mi tájékoztatónkat.

Az előzményekről csak annyit, hogy 2009-ben jelent meg egy jogszabály, amely általában az európai uniós szolgáltatás irányelvvel összhangban kívánta ezt a kérdést is szabályozni, és ez a jogszabály 2009 októberében lépett hatályba. Ez a jogszabály abból indult ki, hogy a szálláshelyek minősítését, illetve ezeket az egymáshoz képesti minőségi fokozatokat nem kötelező megtenni, viszont ez nem jelentette azt, hogy valóban nincs is szükség ilyen minőségi különbségeknek a megjelenítésére. Ezt pedig egy olyan módon kívánta az előző kormányzati időszakban az akkori önkormányzati turizmus ügyekkel foglalkozó szervezet ellátni, hogy a szakmai szövetségek részvételével kialakított egy védjegyrendszert. Ezt a védjegyrendszert pedig ennek a nemzeti tanúsító védjegyeknek a tulajdonosa, a mindenkori turizmusért felelős tárca kellett, hogy legyen. Még ennek a munkának az utolsó pillanatokban is voltak eredményei, 2010 áprilisában került benyújtásra a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának az elődjéhez, a Magyar Szabadalmi Hivatalhoz négy ilyen védjegy: a falusi szálláshelyek esetében a napraforgó; a vendégház, apartmanok számára koronás; kempingeknél egy csillagos jelzés, illetve az üdülőházaknál is egy ilyen.

A szállodáknál ilyenre akkor nem került sor, mert a szállodák minősítésére a Nemzetközi Szálloda és Éttermi Szövetség irányításával kidolgozott minősítő rendszert javasolták alkalmazni, és ennek a bejegyeztetésére került sor január 31-én, idén. Ebben a védjegyben azonban nem működött együtt a korábbi tárcának a szakmai szervezete részben azért, mert bizonyos minősítési kritériumok tekintetében eltért a szállodai szervezetek, illetve az akkori minisztériumi szakmai vezetőknek a véleménye. Ennek az örökségnek vagy hagyatékának a gondozása következőképpen zajlott az elmúlt egy évben.

Ahhoz, hogy ezek a védjegyek működhessenek, ehhez szükség volt arra, hogy ezekkel a védjegyekkel kapcsolatos feladatokat ellássák egyrészt a védjegy jogosultja, ez a Nemzetgazdasági Minisztérium, a bíráló bizottságok, szakmai szövetségek, illetve minősítő bizottságok. Ezeknek a szakmai szervezeteknek különféle feladatai voltak, vannak és ezek a feladatok azok, amelyek most is zajlanak. Az egyes területeken, tehát: szálláshely, vendégszoba, kemping, üdülőház – eltérőek az előrehaladás eredményei.

A védjegyjogosult az, aki jogosult a bíráló bizottság tagjait kijelölni és a minősítő bizottság ügyrendjét megállapítani. A bíráló bizottságok azok, amelyek a szakmai szervezetek tagjaival, a szakmai szövetségek képviselőinek a közreműködésével működnek és ezek tesznek javaslatot ezeknek a szálláshelyeknek a minősítésére; a szakmai szervezetek azok, amelyek ellátják az ezzel kapcsolatos alapvető adminisztratív feladatokat, és így ennek az együttműködésére révén sikerült a másfél évvel ezelőtt vagy két évvel ezelőtt kialakított koncepciónak megfelelően előrehaladni.

Említettem, hogy ehhez képest vannak változások vagy eltérő megközelítések is. Ez az eltérő, és itt részben egy változtatás is, ezeket az állami tulajdonban levő védjegyek alkalmazását az NGM a továbbiakban is támogatni kívánja. Tehát mielőtt azt gondoljuk, hogy az az esetleges megközelítés, hogy ezekben a turisztikai létesítményekben úgymint majd a turizmusban résztvevő turisták, vendégek majd a saját tapasztalatukból fognak okulni és ebből elegendő tapasztalatra tesznek szert, ez nem egy jó kiválasztási módszer, jobb az, ha az állam, illetve a szakmai szervezetek együttműködésével minél inkább sor kerül ezeknek a létesítményeknek a valamilyen módon való minősítésére és az ezzel kapcsolatos ismeretek közzétételére. Elsősorban egyébként ez a jobbak érdekét szolgálja, az igényesebbek, a jobbak, a saját kategóriájukban alkalmasabbak azok, akik rosszul járnának, ha nem lenne ilyen védjegyrendszer.

A szállodák esetében, ahol jelenleg nincsen állami tulajdonú védjegy, ott 2012. június 30-ig használható a korábbi minősítési rendszer, ez egy 13 évvel ezelőtti ipari kereskedelmi miniszteri rendelet alapján kialakított rendszer. Ezek használhatók, illetve ebben az évben használhatták vagy hivatkozhattak a fizető vendéglátóhelyek, a falusi szálláshelyek, kempingek, üdülőházak a korábbi minősítésükre. Mi azt gondoljuk, hogy itt elsősorban a szállodák területén van szükség arra, hogy a közeli időszakban még tudjunk előrelépni, és mi a továbblépéshez szeretnénk volna megvárni, hogy a szállodáknak a szakmai szövetségében a szakmai vezetéssel fel tudjuk venni a kapcsolatot, ez megtörtént, úgyhogy ennek alapján fogunk a közeljövőben létrehozni egy hivatalos minősítésre vonatkozó elképzelést.

Amit még szükséges tudni vagy érdemes tudni. Mi, az NGM valószínűleg a turizmustörvényben az egyébként megkezdett folyamat erősítése irányába szeretnénk menni. Hogy ez mennyire lehet erős, tehát, hogy mely területeken lehet ennek az alkalmazási körét erőteljesebbé tenni - az erőteljesebb alatt azt értem, hogy milyen határidővel, milyen szervezet számára lehet ezt előírni -, nyilván most a turizmustörvénynek a decemberi, januári benyújtását követően, a bizottság is ebben állást fog foglalni, hogy azonos véleményt tudjunk ebben kialakítani. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm. Hölgyek?

Kopócsy Andrea (MSZÉSZ) szóbeli kiegészítése

KOPÓCSY ANDREA elnök (Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nekem már volt szerencsém az idén júniusban itt a bizottságban előadni ezt a bizonyos Hotelstars minősítési rendszert, amelyet mi 2010-ben, illetve '11-ben kaptunk meg végül is a védjegyjogosultságot, jegyeztettünk, ez is egy nemzeti védjegy, minden védjegy, ami Magyarországon bejegyzésre kerül nemzeti védjegy, nemzeti tanúsító védjegy, minthogy egy minősítési folyamatnak a tanúsítását szerzik meg ezzel a szállodák. A különbség a két védjegy között az, hogy a többi szálláshely esetében állami védjegy, állami tulajdonú védjegy kerül bejegyzésre, a mi esetünkben pedig, akkor még a Magyar Szállodaszövetség tulajdonába.

Egy kicsit szeretném megvilágosítani, hogy miért volt ez a két különböző védjegyegegyeztetés - nem azért, mert mi különködünk vagy mi mást szeretnénk, mint a többi szálláshely. Amikor megnyílt ez az út, hogy nem kötelező a minősítés és egy védjegyrendszert vezetne be az akkori Önkormányzati Minisztérium, mi ennek nagyon örültünk ennek a lehetőségnek, ennek a folyamatnak és azt, hogy mi is részt vehetünk ebben. Ugyanakkor keresett meg bennünket a Nemzetközi Szállodaszövetség több tagszövetsége, hogy ők már elkészítettek egy olyan szállodai minősítő rendszert, aminek a 270 kritériuma alapján több országban lehetne azonos mércével a szállodákat minősíteni. Mi ezt megtekintettük, megnéztük, a Magyarországon akkor érvényben lévő előírásokkal egyeztetettük, és úgy találtuk, hogy gyakorlatilag ez változtatás nélkül átvehető a

magyarországi rendszerbe. Mi nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy a magyar szállodák ne csak egy belföldi forgalomnak szóló minősítéssel rendelkezzenek, hanem a külföldi vendég is ismerje azokat a kritériumokat, ami alapján ő szállodát választ.

Itt elhangzott az, hogy az Önkormányzati Minisztériummal azért is nem egyeztünk meg, mert voltak a szempontok között, tehát a minimum előírásokhoz képest voltak különbségek. Most ezt szeretném pontosítani, ugyanis én ott voltam ezeken a bevezető tárgyalásokon is. Gyakorlatilag az volt a kifogás a kritériumok ellen, hogy a minősítési szempontoknak és a jogszabályi előírásoknak átfedései voltak, tehát a kritériumpontok között olyan előírások is voltak kötelező teljesítendő pontok, amit egyébként Magyarországon jogszabályi előírások tartalmaznak. Mi akkor is és most is úgy véljük, hogy ez egyáltalán nem probléma, hiszen ez, hogy ha benne van a kritériumrendszerben az egyébként jogszabályban előírt tartalom, az csak erősíti azt, hogy ellenőrzésekkor a szállodáknak megvannak ezek, az előírásoknak is megfelelnek. Ugye Európában nem mindenütt vannak ilyen szigorú, és akár a szállodai üzemeltetéshez minimum követelmények jogszabályi előírásban, ezért van szükség arra, hogy a minősítés rendszere is tartalmazza ezeket.

Kérték annak idején, hogy a szubjektív szempontokat törölni szeretnék. A szubjektív szempont az ilyen, hogy tiszta-e a szálloda. Muszáj, hogy egy minősítési rendszernek legyen egy bizonyos szubjektív pontja is, hiszen a tisztaság vajon hogy mérhető egyébként.

Gond volt még az, hogy a magyar turizmus minőségi díj is pluszpontként szerepelt a kritériumrendszerben. Ez ugye nem teljesen érthető, hiszen azért került egyáltalán ebbe az európai minősítési rendszerbe a minőségi díj, mert ez egy európai turizmus minőségi díj volt annak idején, amit többek között a szállodaszövetség közreműködésével behoztunk Magyarországra. Tehát az, hogy mi ezért pluszpontot adunk ebben a minősítési értékelésben, az szerintem a szállodák és a magyar turizmus minőségi díj tulajdonosa számára is egy pluszpont. Véleményünk szerint nem is ezek a kritériumok voltak azok, amelyeket itt az ÖM akkori tárgyalásai kritikával illették, illetve nem tudták befogadni, hanem inkább az, hogy akkor bizonytalan volt még, hogy ez a Hotelstars védjegy vajon nemzetközi védjeggyé alakul-e. Itt lett volna akkor az a bizonyos ütközési pont, hogy ez vajon nemzeti védjegy vagy nemzetközi védjegy, tehát nem volt egyértelműen meg sem a helyzete, ezt végül is minden ország a saját területén jegyezte be, azok az országok, az a 11 ország, aki ezt használja a védjegyet, tehát ez a szempont vagy ez a probléma is elhárult a védjeggyel szemben.

A tárgyalások az NGM-el már június, illetve május óta tartanak. Mi, amint megjelent a sajtóban az, hogy a szállodákra is kiterjesztenék az állami tulajdonú védjegyet, azonnal jelentkeztünk, hogy miért nem egy kész rendszert teszünk akkor állami tulajdonúvá, készek vagyunk átadni a rendszert, ha továbbra is mi működtethetjük ezt. És ebben annak idején, ez a bizonyos itteni bizottsági meghallgatásról a pozitív állásfoglalás is segített abban, hogy ezek a tárgyalások előrelendüljenek. Megtekintettük most is a kritériumokat, most elfogadta az NGM azt, hogy ez a 270 kritérium 11 országban azonos, tehát nem vehetünk el belőle, nem csökkenthetjük, de végül is nem volt olyan indok, amely azt mondaná, hogy egy jogszabályi előírás nem tartalmazhat egy minősítést, tehát végül is úgy látjuk, hogy ezek a problémák is elhárultak, tehát nagyon szeretnénk, ha tovább folytatódna a tárgyalások.

Hogy hogy áll a minősítés jelenlegi helyzete? Ez ugye egyrészt benne van az anyagban, csak gyorsan szeretnék kitérni rá. Mi 2010 novemberében megkezdtük az első projekt első pilot szállodák minősítését. Az egy év alatt most már 190 szállodánál tartunk a minősítésekben. 323 regisztrált szálloda van, tehát ők várnak arra, hogy egyrészt az önminősítést elvégezzék, másrészt a minősítő bizottság a helyszínen megvizsgálja őket, illetve megkössék a védjegy szerződést. Ez azért is nagy szám, mert nagy volumennek számít, hiszen nem kötelező a rendszer, tehát a szállodák önkéntes alapon jelentkeztek a minősítésre. Nagyobb volt a bizonytalanság, amióta ez a szándék megjelent, hogy nemzeti védjegy is legyen, nem tudták a szállodák eldönteni, hogy vajon két párhuzamos rendszer fog életbe

lépni és működni egymás mellett, tehát ez lelassította a jelentkezéseket, mi úgy gondoljuk, hogy már sokkal több szálloda minősítette volna magát. És természetesen ez a moratórium, amely 2012. július 1-jéig meghosszabbítja a 93-as IKIM rendelet szerint az osztályba sorolás használatának lehetőségét, ez is lassította a folyamatot, hiszen most azt mondják a szállodák, hogy ráérünk még arra, hogy egyéb minősítést szerezzünk.

Csak annyit szeretnék még a minősítések jelenlegi állásáról elmondani, hogy a legtöbb minősítés a 4 és a 3 csillagos szállodák körében történt, tehát látni, hogy az alacsonyabb besorolású szállodák is tudják, hogy mennyire fontos az, hogy minőségileg biztos minőséget nyújtsanak, és hogy a vendég által elfogadott kritériumok alapján minősítse magát. És ami még nagyon érdekes, itt a slide-k között is szerepel, hogy gyakorlatilag, ha a régiós elosztást nézzük, vidéken is nagyon nagy az érdeklődés, bár a budapesti régióban van a legtöbb regisztrált és minősített szálloda, de a többi régióban is nagy az érdeklődés és nagyjából azonos számú szálloda jelentkezett rá.

Itt még csak gyorsan kiegészítésként azt szeretném elmondani, hogy szó volt erről az előző napirendi pontban, hogy a 3 csillagos szállodák kihasználtsága, illetve fejlesztése, illetve hogy alacsonyabb árakkal kellene dolgozniuk a magasabb kategóriájú szállodáknak. Ehhez csak annyit szeretnék elmondani, nem véletlen, hogy az utóbbi 10-15 évben egyértelműen az 5 és a 4 csillagos kategóriában került sor a nagy volumenű befektetésekre. Ez az a kategória, az 5 és a 4 csillagos, olyan magas árbevétel lehet egy normálisan működő gazdasági és turisztikai környezetben elérni – ezt hozzá kell tenni, mert hiszen jelenleg sajnos nem ez az állapot, tehát az 5 és a 4 csillagban lehet a befektetéseknél olyan rövid megtérülési idővel rendelkezni -, ami megéri a befektetőknek. A bankok is erre adtak inkább hiteleket az 5 és a 4 csillagos szállodák fejlesztésére, tehát ezért került az utóbbi években ebben a kategóriákban a legnagyobb fejlesztésekre sor. Azt viszont látni kell és ezt a KSH statisztika is bizonyítja, hogy a 3 csillagban van a legnagyobb kapacitás kihasználatlanság, tehát vannak 3 csillagos szállodák, de alacsony a kihasználtság. Ez egyrészt abból is adódik, hogy átfordul a kereslet, a magyarok, a belföldiek és nemcsak a külföldiek szívesebben használnak wellness szállodákat, több szolgáltatást nyújtó szállodát és most az ár is megengedi azt, hogy ezt megtegyék, hiszen az 5 és a 4 csillagos szállodák olyan árakon üzemelnek, ami ma már sajnos sokszor egy 2 csillagos korábbi szállodának az árát közelítette. Tehát mi is erősítjük azt és köszönjük, hogy a bizottság is ezt felvetette, hogy elsősorban nem a szállodák kapacitás fejlesztésére kellene koncentrálni, hanem igenis a minőségi fejlesztésre. Mi felvetettük azt, hogy például a védjegy, tehát a minősítés, a csillagbesorolás eléréséhez szükség lenne bizonyos szállodáknál kisebb eszközjavításokra, a szolgáltatás minőségi javítására, hogy esetleg erre lehetne a pályázatokat koncentrálni, hogy ezt igénybe vehessék a szállodáknál egy magasabb besorolás elérése érdekében, könnyebben eladhatóvá válnának a szállodák, és ily módon nem a kapacitást növelnék, hanem valóban a minőségi fejlesztések kerülnének előtérbe.

Én köszönöm szépen a figyelmet, minden más téma vagy felvetés benne van az anyagban, kérem szépen, hogy ezt esetleg nézzék meg, ha idejük engedi. Köszönöm szépen a lehetőséget.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm. Van-e még kérdés?

Zakó képviselő úr.

ZAKÓ LÁSZLÓ (Jobbik): Köszönöm szépen. Először csak jelezni szeretném elnök úrnak, hogy a bizottság működése néha, néha a Házaszállal szemben működik, mert már a tanácskozásképeségünk is veszélyben van, szeretném, ha biztosítaná a tanácskozásképeséget, engem érdekel ez a téma - igen kevesen vagyunk.

ELNÖK: Rendben vagyunk.

ZAKÓ LÁSZLÓ (Jobbik): Most még rendben vagyunk.

A másik, amit ezzel kapcsolatban szeretnék elmondani és majd lesz egy kérdésem. Visszatérve megint a 2, 3 csillagra, azt szerettem volna sugallni, hogy az osztályba sorolásnak a megfelelő műszaki, technikai, személyzeti és egyéb színvonal biztosítása drágítja meg a működtetést. Tehát amikor klímátizálni kell, azt a szobaméretet kell biztosítani, éjszakai gondnoknőt kell tartani, és valakinek, akkor önnek nem kell elmondani, hogy mit tartalmazhat az a 270 pont – legalábbis a 4 csillagos kategória, vagy akár a 3 is -, én azt mondom, hogy ezek drágítják meg. Az, hogy milyen árakon dolgoznak, ez egy következmény. De a normális, amiről beszélünk, üzemmenet mellett nem ilyen árak mellett kellene, hogy dolgozzanak, azok a normális üzemmenet melletti árak nem lennének elérhetőek a nagy tömegek számára, szeretném pondosítani, tehát itt már egy teljesen sarkából kifordult rendszert elemeztünk, itt már semmi sem az, aminek kellene lennie.

Két kérdésem van. Az egyik. A Hotelstars Unionnak ez a levédett logója, csillaga, még annak is a formája, mérete, színe, megengedi-e azt, hogy a hálózatba nem csatlakozó egységek egy 7, 8, 9 csillagot formázó csillagnak nevezett valamilyen jelzésrendszerrel egy kicsit kifogják a szelet ebből a vitorlából. Tehát van-e olyan kiskapu, amit azok tudnak használni ki-be járkálással, akik nem kívánnak csatlakozni a rendszerbe, mert ugye itt tudjuk, hogy mit jelent maga a rendszer, de ennek vannak szerintem kibúvói is.

A másik kérdés, hogy azért azok a kempingek, koronák, APC, I., II., III. napraforgó rendszer a külföldi számára nem értelmezhető, illetve nem érdekli, hanem ha azt mondjuk, hogy a Magyarországra betérő külföldi vendégek egységes eligazítás alapján tudjanak választani az egységek között, nem lenne-e értelme teljesen egy kalap alá vonni minden szálláshely szolgáltatást, még hogyha a jelzésük más és más.

És akkor még egy megjegyzés. A régi rendszer, amiről azt mondtuk, hogy nem működött, önbevallás alapján működött, az is egy emberi mulasztás eredménye, mert a jegyzőknek hivatalból is ellenőrizni kellett volna. Ezt annak idején egyszeri alkalommal gyorsan kipofozták magukat, kihívták a jegyzőt, a szőnyeget leterítették, megvendégelték, jóváhagyta és utána a kutya nem nézett feljűk; tehát úgy gondolom, hogy az az eredeti indok a változtatásra, ami megérett valóban, azért ott is voltak személyi mulasztások, amire ez visszavezethető. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Pál Béla képviselőtársunk.

PÁL BÉLA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Valóban felmerült egy pillanatra annak a lehetősége, hogy az ellenzéki képviselők többségben lesznek a bizottság ülésén, de szeretném biztosítani arról elnök urat, hogy mi a többségünket vagy a kiegyenlítetttségünket természetesen arra használjuk fel, hogy gesztusokat gyakoroljunk a kisebbségben vagy az azonos létszámban jelenlévő kormánypárti képviselők felé, már csak azért is, mert a téma fontossága is ezt indokolja.

A másik előzetes megjegyzésem az az, azt gondolom, hogy az egész bizottság nevében gratulálhatunk Kopócsy Andreának, akit elnökévé választott legutóbbi ülésén a Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége, és jó munkát kívánunk.

Én azt gondolom, hogy egy nagyon korrekt előterjesztést kaptunk a helyettes államtitkár úr előadásában, és természetesen, Kopócsy elnök asszony kiegészítése is ebbe a sorba tartozik. Nekem az a határozott véleményem, hogy nyilván szükség volt arra, hogy elmondta a helyettes államtitkár úr is, hogy egy ilyen nemzeti védjegyrendszer kerüljön bevezetésre. És akkor lesz sikeres ez a védjegyrendszer, amelyet ő is kiemelt a szóbeli

kiegészítésében, ha ez minél nagyobb mértékben és pontosabban figyelembe veszi a szakmai szervezetek észrevételeit, javaslatait, véleményét, hiszen rájuk vonatkozik, és akkor lesz esély a betartására, ha ezzel ők egyetértenek, ezért ezt különösen fontosnak tartom, hogy ez a szakmai szervezetek véleményének a figyelembevételével került kialakításra. Azt meg egyenesen üdvözlendőnek, hogy a turizmustörvényben is megjelenjen majd a legalapvetőbb részei a nemzeti védjegyek.

Én hosszú hozzászólást nem szeretnék tenni, mert nagyon sok fontos dolog elhangzott a tájékoztatókban, és azt gondolom, hogy erre szükség van és csak jó munkát lehet kívánni a bevezetéshez. Egyetlen dologra szeretném felhívni a figyelmet és azt megkérdezném - utalt erre helyettes államtitkár úr is -, hogy milyen zökkenők voltak a szállodaszövetség és az Államtitkárság együttműködésében a rendszer bevezetésével kapcsolatban, amelyekre azt gondolom, hogy most azért lehetőség nyílt arra, hogy köddé váljanak. Ennek jegyében rákérdeznék arra, mivel a bizottságunknak is volt egy olyan állásfoglalása, amelyben azt javasoltuk, hogy célszerűnek tartanánk, ha a nemzeti védjegyrendszer keretében azt a Hotelstars Union rendszert vennék át, amelyet egyébként a legfőbb küldő piacainkon, az Európai Unióban alkalmaznak, amely a szállodai szövetség által már egy pontosan kidolgozott rendszer, amely ez idáig is működött, és amely a turisztikai szektor egyik legfontosabb elemére vonatkozik, a magyarországi szállodákra, és mint mondom, egyben garanciát is nyújt a legfőbb küldő piacainknak.

Tartalmazza az anyag is, hogy itt az értékelés szempontrendszerével nem értettek maradéktalanul egyet. Én kíváncsi lennék, hogy mi volt ez, melyek voltak ezek a szempontrendszerek, amelyekkel nem értettek egyet, valamint melyek voltak azok az eltérések, amelyek a jogszabályban meghatározott minimum előírásokhoz képest fogalmazódtak meg, ez az írásos anyagnak egyébként az első oldalán található.

És a harmadik, szinte sugallnám a választ is, hogy ugye helyettes államtitkár úr sem lát abban kivetnivalót, a szóbeli tájékoztatójából ez derül ki, hogy a szállodaszövetség vezetésével történő egyeztetés alapján, a bizottság állásfoglalásának megfelelően - hiszen ebben kormánypart és ellenzék egy közös állásfoglalást hozott - a Hotelstars Union rendszer kerüljön elfogadásra a nemzeti védjegyrendszer keretében a szállodák vonatkozásában, ugye nem lát ebben kivetnivalót és várhatóan támogatni fogja ezt a törekvést. Ha igen, akkor ez mikorra várható. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Van-e még észrevétel. *(Nincs jelzés.)*
Tessenek reagálni bátran.

Kopócsy Andrea elnök (MSZÉSZ) viszontválasza

KOPÓCSY ANDREA elnök (Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége): Köszönjük szépen a kérdéseket. Először is Zakó képviselő úr felvetésére. Tehát a minősítés elérése a védjegy megszerzése esetleg drágítja a szállodák üzemeltetését, ezt mondta, hiszen esetleg pluszszolgáltatásokat kell bevezetni, ami munkaerőpótlást jelent.

ZAKÓ LÁSZLÓ (Jobbik): Nem, én az előző napirendre hivatkozva mondtam, hogy nincs a 2, 3 csillagosokra igény, merthogy ott nagyobb tátongás van és milyen alacsony áron dolgoznak, mert ez nem normális rendszer; én nem mondtam, hogy ez drágítja meg. A kis falusi kempingeknek megdrágítja ez az osztályba sorolás, de nem erről volt szó.

KOPÓCSY ANDREA elnök (Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége): Köszönöm, akkor csak annyit, hogy a szállodák végül is választhatják, hogy melyik osztályba kívánják soroltatni magukat, milyen csillagot kívánnak elérni, és itt megint hivatkoznék arra, ami önöktől is elhangzott, hogy a régi rendszerben nem volt ellenőrzés. A minősítő bizottság látja

ezt a helyszíneken, hogy bizony nagyon sok szálloda kihagyta azokat a minimum kötelező előírásokat, amiket annak idején a 93-as osztályba sorolási rendelet előírt, tehát ami miatt most minőségjavító intézkedéseket kell tenni a szállodákban, az bizony sok esetben olyan minimális követelmény, amit a vendég jogosan vár el, hogy egy 3 csillagos szállodában mondjuk, legyen fürdőszoba. Tehát valóban esetleg most kiderülnek ezek a hiányosságok, de úgy gondoljuk, hogy ez mindenképpen fontos, hogy a szállodáink megfelelő szolgáltatásokat nyújtsanak és csak így érhessék el a megfelelő csillagok használatát.

Remélem, a második kérdést már pontosan értettem, hogy az egyéb csillagok használata vajon gyengíti-e a mi rendszerünket. (*Zakó László: Lehet-e?.*) Jelenleg nagy a káosz a régi IKIM rendeletre lehet hivatkozni, vannak szállodák, amelyek saját döntésük alapján, akár működési engedély nélkül is bármit kiakasztanak, bármit használnak, vannak szállodák csillagok nélkül, mert most már ilyenek is megjelentek, ez a KSH statisztikában egyébként nagyon nagy gondot okoz, és vannak a szállodák, amelyek a Hotelstars rendszerben minősítik magukat. Mindenféle kiírások születnek, panziókat kevernek hotelekkel, bérházakban lakásokat adnak ki és szállodaként hirdetik az internetes eladható portálokon, és természetesen a csillagok besatírozott csillagok, félig látszó csillagok, 4 plusz csillag, tehát minden variáns már most is van. Nagyon jó lenne, és közös a cél, ha a turizmustörvény erre valóban keretet biztosítana, hogy melyek azok a védjegyek által meghatározott minősítések, amelyeket használhatnak a szállodák, és melyek azok, amik a fogyasztó megtévesztésére alkalmasak és ilyenkor fogyasztóvédelmi eljárást vonhatnak maguk után.

Én úgy gondolom, hogy ha ezt a helyzetet majd tisztázza a turizmustörvény, ezzel majd letisztul ez a bizonyos nagyon vegyes kavalkád. Egyébként nem jellemző, hogy sokkal több, tehát az 1 és az 5 csillagok között variálnak a szállodák, a magasabb csillagoktól eltekintenek, hiszen...(*Zakó László: Bocsánat, elnézést: 7 ágú, 8 ágú.*)

ELNÖK: Maradjunk abban, hogy bizottság vagyunk, a párbeszéd az kint a folyosón.

KOPÓCSY ANDREA elnök (Magyar Szállodaszövetség): Igen, igen. Kérdés volt még, hogy jó lenne egy közös, vagy egy hasonló minősítési rendszert kitalálni az egyéb szálláshelyekre is. Én úgy gondolom, hogy ez elég nehéz, és minthogy itt az egyéb szakmai szövetségeket is bevonták ebbe a munkába, nagyon helyesen, ezért mindenki a saját szálláshely típusának megfelelő kritériumokat igyekszik ebbe a védjegyrendszerbe beépíteni. Azt tudom, hogy például a kempingszövetségnek is eszébe jutott az, hogy milyen jó lett volna, ha ők is egy európai rendszert hoznak be ahhoz képest, amit most itt a szállodák is csinálnak. Valóban azok a szálláshelyek, akiknél túlnyomórészt a külföldi vendégekre számítanak, érdemes egy Európában ismert rendszert behozni. Én azt hiszem, hogy az összes kérdésre feleltem.

Pál Béla képviselő úrnak a támogatását köszönjük, illetve itt az NGM nevében is nyilatkozhatok, hogy ezek a bizonyos kritériumi eltérések a mostani tárgyalások során már fel sem merültek, hiszen megegyeztünk benne, amiket ők kértek. A kisebb módosításokat, például, hogy a wellness szállodákra is dolgozzuk ki a kritériumrendszert, ezt megtettük, betettünk egy 1-től 50 szobás szállodának alacsonyabb díjtéltáblázatot, és azt hiszem, hogy most ezekben a tárgyalásokban már mindenben partnerek vagyunk. A kritériumrendszert is áttekintettük közösen és miután mi megmagyaráztuk, hogy miért fontos az, hogy a 270 kritériumrendszer harmonizált legyen a 11 országban, egyetértettünk abban, hogy a korábbi, az Önkormányzati Minisztérium által még anno felvetett kérdések a mai állás szerint már nem relevánsak, tehát elhárult minden ilyen probléma a közös munka elől. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm.

Tessék parancsolni! Egy rövid frappáns választ.

Szöllősi László helyettes államtitkár (NGM) viszontválasza

SZÖLLŐSI LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Pál képviselő úrnak köszönöm szépen a szavait, valóban itt azért emeltem ki ebből a tájékoztatóból ezt a mechanizmust, ahogy ezeknek a védjegyeknek a minősítése zajlik, hogy minősítő bizottság, bíráló bizottság, tehát minden lehetséges fórumon vagy lépésben, lépcsőnél valóban a szakmai szervezetekre kell támaszkodnunk, és nyilván ugyanez a helyzet a szálloda területén.

Igen, nekünk is egyébként az lenne a szándékunk, hogy a szállodák minősítésénél is lehetőség szerint állami tulajdonba kerüljön átvételre ez a védjegy. És azt gondoljuk, hogy az átvétel ügyében az elkövetkező hetekben nyilván sort fogunk keríteni tárgyalásokra. Egyébként megragadom én is a lehetőséget a gratulációra, tehát mindannyian vártuk azt, hogy a szállodaszövetségnél létrejőjön az új vezetés, nyilván egy friss mandátummal rendelkező vezetéssel nekünk jobbak a lehetőségeink, tehát köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még kérdés, észrevétel? *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor én a végére csak egy nagyon rövid mondatot mondanék.

Nyilván, miután Pál Béla képviselő úr elmondta, bizottságunk támogatja ezt a rendszert. De én a HACCP programot egy kicsit hadd hozzam ide és a túlszabályozott rendszereket. Tehát nekem minden ilyentől azért borsószik a hátam, hogy nehogy a ló túloldalára essünk, mert ha ezt a HACCP-t végiggondoljuk – és Zakó úr biztos mellém áll az ügyben –, sok olyan problémát okoztunk kicsiknek, közepeseknek, amiből nem tudtak kijönni, mert olyan feladatoknak, olyan hatósági elvárásoknak kellett eleget tenniük, ami egyszerűen lehetetlenné tette a működésüket. És ha kimegyünk Ausztriába, Olaszországba látjuk azt, hogy egy-egy kis panzió a saját köreit ellátja mindenféle étellel, itallal, szolgáltatással.

Csak arra szeretném a figyelmet felhívni, hogy arra tessenek figyelni, hogy nehogy megint egy ilyen túlburjánzó valami, bizottság, bizottság hátán, hanem egy egyszerű követhető és tényleg a működtetőnek, na meg, aki a szolgáltatást igénybe veszi embernek a lehetőségeit bővítő és egyszerűsítő rendszer jöjjön létre, és akkor azt gondolom, hogy rendben van. Mert az egész probléma a két napirend kapcsán abból alakult, abból indult, hogy kevés a vendég. Tehát lehet itt 68 csillagos, meg nem tudom miket csinálni magunknak, ha nincs ott a vendég, akkor az egész hamvába holt. Tudom, hogy a minősítés biztosítás pont az ellenkezőjéről szól, hogy olyan szolgáltatás legyen, olyan garancia legyen hozzá, hogy menjen az ember, csak nehogy túllőjünk a célon, én csak ezt szeretném javasolni.

Köszönjük szépen a tájékoztatót.

Egyebek

Egyebek napirendi pont. Szilágyi képviselőtársunk!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Mivel az utolsó napirendi pontnál szóba került itt a tanácskozó képesség, szeretném jelezni képviselőtársaimnak és a jegyzőkönyv részére is, hogy meglegyen. Tegnapelőtt benyújtottunk egy módosító javaslatot arra vonatkozóan, hogy a helyettesítés intézményét, ami kihatással van a tanácskozó képességre és a szavazatokra is, változtassunk rajta és próbáljuk meg eltörölni.

Szeretném itt most nyomatékosan kifejezni egyébként a felháborodásomat azzal kapcsolatban is, hogy tudniillik az MSZP-nél történt változások miatt, volt egy nagyon aktív képviselőnk dr. Varga László személyében, most helyette beült Vadai Ágnes, aki folyamatosan valami DK-t ír a neve mögé, ezt nem tudom, mit jelent, mert független

képviselőként került ide be. Vadai Ágnes például az eddigi munkája során ide bejött, 5-10 percet eltöltött mindig a bizottság ülésén, majd felállt és elment. Az LMP részéről aktív munkát az elmúlt jó pár hónapban, azt hiszem, nem vehettünk figyelembe. A mai nap folyamán is – azért mondom, hogy a jegyzőkönyvben benne legyen – Kukorelly Endre megjelent, itt töltött 3 percet, aláírta a jelenléti ívet, megívott egy üveg vizet, felállt és elment.

Tehát így ez véleményem szerint tényleg méltatlan az Országgyűléshez, méltatlan a bizottsághoz, hogy így vegyünk részt a munkában. Ezért ezen is szeretnénk változtatni, hogy ez megváltozzon, és ha valaki egy bizottságban bizottsági tag országgyűlési képviselőként, akkor érezze annak a felelősségét, hogy ezzel a munkával köteleességek is járnak, és a köteleességekhez hozzátartozik, hogy egy bizottságnak az ülésén részt vegyen, és abban megpróbáljon aktívan szerepet vállalni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: A reakció, hogy jegyzőkönyvben legyen.

Azt gondolom, hogy erre a bizottságra ez kevésbé volt jellemző az elmúlt időszakban, hála az istennek. Az, hogy ez a változás megtörtént, én is sajnálom Varga képviselő urat, bevallom őszintén, mert bármennyire is vitatkoztunk, mindig mentünk előre a dolgokban. Ellenben mindenkinek a képviselői szabadágához tartozik, hiszen ez egyelőre törvény és lehetőség és jog, hogy itt hogyan és miképpen dolgozik, a helyettesítés rendje az még adottság. Az egy más kérdés, hogy mi mit tartunk képviselői feladatnak. Hiszen én azt gondolom, hogy a képviselői feladatba nagyon komolyan nyom a latba, hogy a plenáris ülésen ki mennyit beszél, hogy szól hozzá, hogyan szerepel a tévé előtt, hogyan és miképpen teszi ugyanezt a bizottsági ülésen, itt már szakmaiságában és belül legalább mérhetően, illetve otthon a választókerületében mit dolgozik, és mit tesz. Azt gondolom, hogy egy összetett munka ez a képviselőség.

Én teljesen egyetértek viszont azzal, hogy aki ezt vállalta, az pontosan tudja azt, hogy ehhez idő is tartozik, és nem teheti azt meg, hogy egy jelentős mértékű idő ne fordítódjon arra a munkára, amit ő felvállalt, ezért egészen biztos, hogy lesz az ügyben változás, hogy mennyit kötelező ott lenni a bizottságban a parlamentben, mert ez nonszensz. Önkormányzatokban már működik, például nálunk Szolnokon, ha ötven százalékán nincs ott a testületi ülésen, akkor az fizetéscsökkentést jelent, pont. Ez azt gondolom, hogy végiggondolandó magasabb szinteken is.

Én személyeskedve, hogy ki mennyi vizet iszik, meg hogy mit ír a neve mögé, ezt nem tartom mondjuk úgy szépen relevánsnak, de azt gondolom, hogy a bizottság arra legyen büszke, hogy amit elvégez, azt általában a képviselők zöme jelenlétében teszi, és akkor is elmondja, ha a másiknak nem tetszik. A másik pedig, amikor nem tetszik neki, tud normálisan válaszolni, nem pedig az anyázó, meg az isten tudja, milyen stílusban teszi ezt, ez szerintem követendő lenne, még egyszer mondom, a parlament egész működésére. Nem akarok nevetek mondani, mert nekem van egy-két ember, akihez szívesen odamennék, és az orrát letekerném, de hát kultúremberek vagyunk, azt gondolom, hogy tartsuk magunkat ehhez a viselkedésformához.

ZAKÓ LÁSZLÓ (Jobbik): Köszönöm. Szintén csak a jegyzőkönyv kedvéért szeretném mondani. Tehát, amikor a régi ciklusban képviselő voltam és két bizottsági hely jutott akkor mindenkinek – hagyjuk, hogy jutott, járt, akkor ez volt –, rendszeresen a két bizottságomnak az ülései egy időbe estek. Nekem már majdnem identitás zavart is jelentett, de Páva Zoltán akkori ifjúsági és sportbizottsági elnök úr nem hagyta ki, hogy ne jelentsen fel engem a frakcióvezetésnél, amit megtehetett, meg is tett. De tényleg etikátlannak tartom, hogy van olyan bizottsági tagtársunk, aki bejön, aláír, és az a víz, jogában áll, csak az itt tartózkodás idejét szerettem volna, mint a homokóra kifejezni, amíg el nem fogyott a víz, addig tartózkodott itt és ez rendszeresen így van.

De ami miatt szót kértem. Tegnap a parlamentben is a munka törvénykönyve kapcsán szót kértem és a Házzsabályra hivatkoztam. A Házzsabály - és most megjegyeztem, mert tegnap megnéztem - 13. paragrafus (3) bekezdése értelmében a képviselőnek kötelessége a parlament ülésein részt venni, a bizottság ülésein is köteles részt venni. Tehát mi azzal, vagy az elnök úr, aki a bizottság ülését olyan időpontra tűzi ki, ami egyben plenáris időszak is vagy plenáris nap, már házzsabállysértést követ el. Tehát önök vannak túlsúlyban, önök kívánják szabályozni ezt a rendszert, akkor ezt is legyenek szívesek szabályozni; nekem most a plenárison kellene az érvényes szabályok szerint lennem, meg itt is, ez képtelenség és rendszeresen egy időben van. Az, hogy még önök hány funkciót töltenek be egyidejűleg, az a kérdésnek a másik oldala, de most csak egy adott országgyűlési képviselő egy paragrafuson, egy bekezdésen belüli kötelezettségének a tarthatatlanságára szeretném felhívni a figyelmet, jelesül, hogy itt és ott is kellene lenni. Ez egy bevett gyakorlat, ha nem tudják megoldani, akkor viszont oldozzanak fel Házzsabály módosítás kezdeményezésével az alól, hogy ilyen lelkiismeret-furdalásom legyen minden héten, szerdán reggel 9-kor. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ne legyen lelkiismeret-furdalása képviselőtársamnak. Én azt gondolom, egy felnőtt ember el tudja dönteni, hogy mikor fontos, és mikor kevésbé fontos különböző feladatokban részt vennie. Az, hogy az van leírva, hogy részt kell venni a parlamenti, meg a bizottsági munkában, nincs odaírva, hogy részt kell venni száz százalék mértékben, az van odaírva, hogy részt kell venni. Ez azt jelenti, és azt gondolom, hogy önöknél is az a munkamegosztás, hogy mindenkinek megvan a saját szakmapolitikai feladata, amelyben azt gondolom, hogy részt kell venni.

Az, hogy mi hány munkakört töltünk be, vagy hány helyen kell, hogy helytálljunk, azt gondolom, hogy erre csak annyit kell, hogy mondjak, méressék egyszer meg magukat, aztán, ha megválasztják önöket ilyen, olyan, amolyan helyeken, akkor biztos, hogy hasonlóképpen el kell gondolkodniuk, hogy választják, nem választják. Nem véletlen hozza most a törvény azt az összeférhetlenségi passzust, hogy polgármester és országgyűlési képviselő ne lehessen egy időben, mert összeférhetetlen. Egyébként azt gondolom, hogy bölcs és jogos, hiszen két ilyen feladatot ellátni eléggé bonyolult és eléggé nehéz, de meg lehet tenni. Én nem tudom, mióta teszem, és ha már említettük a polgármester urat, Páva Zoltán is hasonlóképpen nem kevés ciklusban ezt megtette, nem látszott az országon az, hogy a munkánkat ne végeztük volna el. Azt gondolom, hogy a lelkiismerete mindenkinek ez ügyben ezt helyre kell, hogy tegye és diktálja, hogy mit tegyen.

Szerintem messze mentünk, onnan indultunk, hogy biztosítsuk a tanácskozási jogot, biztosítsuk a határozatképességet, ez ma mindig megvolt és a későbbiekben is mindig meglesz, ez a mi felelősségünk, így is lesz.

Bezártam az ülést.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 47 perc)

Szalay Ferenc
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Turkovics Istvánné és Lajtai Szilvia